№ 26. Piątek, 1 (13) Lutego 1874. № 26.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . . 4 50 k.
„ 3 miesiące . . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — **w St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: **w Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE. PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W sobotę, 2 (14) lutego, — **Srietenie Hosp.**
W niedzielę, 3 (15) lutego, — św. Simeona i Anny.
W poniedziałek, 4 (16) lutego, — św. Isidora i Kir.

Słońce wsch. o godz. 7 min. 22; zach. o godz. 5 min. 7.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 31 Stycznia (12 Lutego) 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	757.4	— 2.6	100	zachodni.
1	759.8	+ 0.8	86	zachodni.
9	761.9	— 1.3	97	spokojnie

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W sobotę, 2 (14) lutego, — św. Walentego męcz.
W niedzielę, 3 (15) lutego, — św. Faustyna męcz.
W poniedziałek, 4 (16) lutego, — św. Juljanny panny.

Wysokość wody na Wiśle stóp 8 cali 2.

* Szlachta penzeńska, pobudzana uczuciem wdzięczności bez granic, z powodu Najwyższego reskryptu do Ministra Oświecenia Publicznego, w którym wyłuszczona jest Najwyższa wola Jego Cesarskiej Mości o przyjęciu przez szlachtę udziału w sprawie oświaty ludowej, najpoddanniej przedstawiła Najjaśniejszemu Panu następujący adres:

Najmiłościwszy Panie,
Najjaśniejszy Monarcho!

Uszczęśliwieni Najmiłościwiej wyrażoną w reskrypcie Waszej Cesarskiej Mości do Ministra Oświecenia Publicznego nową oznaką zaufania dla wiernej Waszej szlachty, przez monarsze Wasze słowo powoływanej obecnie do stanięcia na straży szkoły ruskiej ludowej, szlachta penzeńska, z najgłębszą czcią zasyła do Ciebie, Najjaśniejszy Panie, uczucia swej wdzięczności bez granic. Niezmiennie wierna swym tradycjom szlachta, zupełnie poczuwa przypadającą na nią powinność, uchraniania od zgubnych fałszywych nauk młode pokolenia ruskie i starania się o wychowanie ich w tych zasadach wiary, obowiązków obywatelskich i miłości ojczyzny, któremi silna ona sama, w dniach próby i zwycięztwa odbywała swą służbę przodkom Waszym i Rosji. W takiem poczuciu historycznego powołania swego stanu, szlachta gubernji Penzeńskiej przyłoży całą gorliwość do pomnożenia w niej szkół ludowych i skutecznego starania o to, aby w takim niezachwianym duchu nauki chrześciańskiej i nierozłącznego z miłością rodzinnego kraju przywiązania do Ciebie i potomków Twoich, Najjaśniejszy Panie, wzrastali i oświecali się na pożytek i pomyślność rodzinnego kraju i na dobro sobie, młodzi wychowańcy tych szkół.

Po przeczytaniu tego adresu, Najjaśniejszy Pan raczył Najwyżej rozkazać podziękować szlachcie penzeńskiej za wyrażone przez nią uczucia.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Najjaśniejszy Pan, na pamiątkę uroczystego dnia ślubu Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczki Marji Aleksandrówny, według uchwały Komitetu Ministrów, 9 stycznia 1874 roku, Najwyżej rozkazać raczył: 1) Osoby, które skorzystały do 1 stycznia 1874 roku z pożyczek ze skarbu w skutku pożarów, wylewów i innych nieszczęśliwych wypadków, uwolnić od solidarnej wzajemnej odpowiedzialności. 2) Co do pożyczek, udzielonych ze skarbu do 1 stycznia 1874 roku osobom poszkodowanym w skutku pożarów, wylewów i innych nieszczęśliwych wypadków, umorzyć i darować wszystkie zaległości przypadające od takich dłużników, od których wszystkie wniesione do 1 stycznia 1874 r. wypłaty, wraz z procentami i karami, pokrywają pierwotny dług kapitalny, a innym dłużnikom umorzyć co do takich pożyczek procenta za opóźnione wypłaty.

—

* Najjaśniejszy Pan, 17 stycznia r. b., Najwyżej rozkazać raczył poruczyć wszystkim Towarzyszom Ministrów zasiadać w Senacie Rządzącym, na Ogólnych jego Zebraniach w sprawach ich wydziałów, w razie czasowego sprawowania przez nich obowiązków Ministrów, albo jeżeli Ministrowie z powodu innych spraw i obowiązków nie mogą zasiadać w Senacie, oraz poruczyć Towarzyszom Ministrów podpisywanie w wyżej pomienionych wypadkach decyzij Senatu Rządzącego.

—

* Rada Państwa, w Departamencie Ekonomji Państwa i na Ogólnem Zebraniu, roztrząsnąwszy przedstawienie Ministra Finansów, o cenach targowych soli, akcyzie, opłacie od puda i cła od soli na 1874 rok, *uchwaliła:* 1) ułożony przez Ministra Finansów wykaz cen targowych soli, akcyzy, opłaty od puda i cła od soli na 1874 r. przedstawić do Najwyższego uznania Jego Cesarskiej Mości; 2) poruczyć Ministrowi Finansów, po nastąpieniu Najwyższego zezwolenia na pomieniony wykaz, wprowadzić takowy w wykonanie drogą ustanowioną.

Jego Cesarska Mość powyższą uchwałę Rady Państwa, 31 grudnia 1873 roku, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Wykaz akcyzy, opłaty od puda i cła od soli na 1874 rok.

1) *Akcyza od soli krajowej.* Kop.

Cała sól krajowa, dobywana tak z skarbowych, jak i prywatnych źródeł i nieuwolniona od opłaty akcyzy, obkłada się jednostajną akcyzą od puda po 30

Z wyjątkiem soli dobywanej:

a) W gubernji Archangielskiej, od której pobiera się od puda 10

b) W gubernji Wołogodzkiej od puda . . . 20

c) Z góry Czapczaki, w powiecie Jentotajewskim, w gubernji Archangielskiej od puda . . . 25

d) W Ileckim zakładzie solnym od puda . . 23

e) Od soli glauberskiej i podobnych gorzkich soli od puda 10

Uwaga. Od opłaty akcyzy uwalnia się, na zasadzie istniejących szczególnych przepisów, sól otrzymywana: 1) w wewnętrznych jeziorach Krymskich, do użycia wewnątrz Krymu; 2) z źródeł skarbowych Odeskich, Krymskich i Astrachańskich sól glauberska i inne gorzkie sole, do użycia ich wyłącznie do przyprawy paszy dla bydła; 3) wszędzie do użycia na produkcję sody, tak kuchenna, jak i glauberska sól; 4) krajowa, otrzymywana w warzelniach soli w gubernji Achangielskiej przy wywożeniu jej na brzeg Murmański, oraz wywarzana z solanki morskiej wzdłuż brzegów morza Białego i oceanu Północnego do użycia jej w miejscach produkcji do solenia ryb i przy wywożeniu jej także na brzeg Murmański.

2. *Opłata od puda za prawo dobywania soli.*

Opłata od puda za prawo dobywania soli z skarbowych źródeł, oznacza się na każde jezioro lub jego część w takim rozmiarze, jaki zostanie określony za pomocą licytacji przy oddawaniu źródeł w dzierżawę osobom prywatnym.

3. *Cło.*

a) Cło od soli zagranicznej pobiera się we wszystkich (prócz gubernji Archangielskiej) portowych i lądowych komorach Cesarstwa i Królestwa Polskiego, gdzie przywóz jej jest dozwolony, jednostajnie od puda . . . . $38\frac{1}{2}$

W portach gubernji Archangielskiej pobiera się od puda 22

b) Cło od soli kirgizkiej, przy jej wywozie z stepów Kirgizkich, na rogatkach solnych, jednostajnie od puda 20

Uwaga. Sól zagraniczna, przywożona do wyrobu z niej sody, uwalnia się od cła.

—

* Najjaśniejszy Pan, 28 grudnia, Najmiłościwiej raczył udzielić w wydziale Ministerstwa Oświecenia Publicznego, według opinji Komitetu Ministrów, następujące nagrody: awansowani zostali, za odznaczenie się: na rzeczywistego radcę stanu, dyrektor Warszawskiego szóstego gimnazjum męzkiego, radca stanu *Beckman;* na radców stanu, radcy kolegjalni: naczelnik Chołmskiej dyrekcji naukowej *Markow;* nauczyciel Warszawskiego trzeciego gimnazjum męzkiego *Izdebski;* nauczyciel Warszawskiego pierwszego progimnazjum męzkiego *Skupiewski;* nauczyciel Warszawskiego trzeciego gimnazjum żeńskiego, radca dworu *Timajew* i niemający rang: naczelnik Siedleckiej dyrekcji naukowej Piotr *Rublewski* i dyrektor Warszawskiego pierwszego gimnazjum męzkiego Jefim *Kryżanowski;* udzielone zostały: oznaki orderu św. Anny 2-ej klasy z koroną Cesarską: zwyczajnym profesorom Cesarskiego Warszawskiego uniwersytetu: radcy stanu *Aleksiejewowi;* radcy dworu *Tyrchowskiemu;* dziekanowi, asesorowi kolegjalnemu *Brodowskiemu;* order św. Anny 2-ej klasy: naczelnikowi Suwałkskiej dyrekcji naukowej, rzeczywistemu radcy stanu *Szczebalskiemu;* zwyczajnemu profesorowi Cesarskiego Warszawskiego uniwersytetu, radcy dworu *Andrejewowi;* inspektorowi szkół miasta Warszawy, asesorowi kolegjalnemu *Hornbergowi;* dyrektorowi Warszawskiego trzeciego gimnazjum męzkiego, radcy honorowemu *Stefanowiczowi;* niemającym rang: dyrektorowi Siedleckiego gimnazjum męzkiego *Ponomarewowi* i zwyczajnemu profesorowi Cesarskiego Warszawskiego uniwersytetu *Struvemu;* oznaki orderu św. Stanisława 2-ej klasy z koroną Cesarską: byłemu inspektorowi Pinczowskiego progimnazjum klasycznego męzkiego, radcy kolegjalnemu *Dębickiemu;* dyrektorowi Warszawskiego czwartego gimnazjum męzkiego, radcy dworu *Bulmeringowi;* pełniącemu obowiązki inspektora i nauczycielowi Łomżyńskiego gimnazjum męzkiego, radcy honorowemu *Carewskiemu;* lektorowi Cesarskiego Warszawskiego uniwersytetu, sekretarzowi kolegjalnemu *Bergowi;* niemającym rang: pełniącemu obowiązki szefa kancelarji Warszawskiego okręgu naukowego Sergjuszowi *Nikolskiemu* i docentom Cesarskiego Warszawskiego uniwersytetu: lekarzowi Piotrowi *Seifmanowi* i Ludwikowi *Neugebauerowi;* order św. Stanisława 2-ej z koroną Cesarską: zwyczajnym profesorom Cesarskiego Warszawskiego uniwersytetu: radcy dworu *Wostokowowi* i radcy honorowemu *Makuszewowi.*

—

* *Departament Poczt.* Z ogłoszenia Departamentu Poczt zamieszczonego w Nr. 292 *Gońca Urzędowego* za 1872 rok (z 9 grudnia), korespondentom wiadomo, jaka znaczna liczba listów i pakietów nie doręczają się według przeznaczenia z przyczyn, niezależnych od wydziału Pocztowego, z powodu którego wzywani byli aby jaśniej i ściślej oznaczali adresa na korespondencji.

Pomimo tego w zeszłym roku znów znaczna liczba listów i pakietów nie mogła być doręczana według przeznaczenia. Tak, z powodu nieodszukania adresantów i oddawców korespondencji, w 1873 r. złożono do Departamentu Poczt:

1. Pieniężnych i wartościowych pakietów . 13,170
2. Listów rekomendowanych 19,543
3. Listów prostych 162,780

Z nich zwrócono na żądanie adresantów i oddawców:

1. Pieniężnych i wartościowych pakietów 1,757
2. Listów rekomendowanych 108
3. Listów prostych 2

Z przytoczonej liczby niedoręczonych listów prostych nie doręczono:

Z powodu nieznalezienia adresantów . . 97,711
Z powodu nieprzyjęcia przez adresantów . 2,858
Z powodu śmierci adresantów 2,235
Z powodu niedostatecznej ilości marek . . 19,512
Z powodu zupełnego braku marek . . . 21,228
Z powodu przyklejenia marek, które już były użyte 14,076
Bez adresu i bez wskazania miejsca przeznaczenia 5,160

W ogóle od 1 kwietnia 1872 roku do 1 stycznia 1874 roku nadesłano do Departamentu, z powodu niewynalezienia adresantów i oddawców, oraz bez adresów 16,587, pieniężnych i wartościowych pakietów wartości 101,175 rub., 24,155 listów rekomendowanych i 220,123 prostych listów zamkniętych.

Upatrując z powyższego, że masa listów i pakietów pozostała niedoręczona z winy samych korespondentów, którzy pomimo ogłoszenia i wyjaśnienia Departamentu Poczt z 9 grudnia 1872 r., nie zwracają uwagi na dokładność adresów, Departament Poczt uważa za powinność znów prosić korespondentów, aby zachowywali przynajmniej następujące główne warunki:

1. Aby pisano adresy na korespondencji o ile można najwyraźniej i najdokładniej, to jest oprócz nazwiska adresanta, oznaczano na kopercie miasto i gubernję, jeżeli pakiet lub list posyłają się do miasta powiatowego; aby na korespondencji przesyłanej do stolic i innych wielkich miast Cesarstwa oznaczano oprócz tego na kopercie ulicę i numer domu lub nazwisko właściciela domu; jeżeli zaś korespondencja adresowana jest nie do miasta, to należy oznaczając miejsce przeznaczenia, wymieniać koniecznie gubernję i w miarę możności, najbliższe od miejsca przeznaczenia biuro pocztowe, przez które ma być doręczona korespondencja adresantowi.

2. Aby dla dania biurom pocztowym możności zwrócenia oddawcom ich korespondencji, która z jakiegokolwiekbądź powodu nie mogła być doręczona według przeznaczenia, koniecznie oznaczano na kopercie pakietów i listów rekomendowanych (po stronie klap) nazwisko ich oddawcy i dokładny adres jego zamieszkania.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* **Wyciąg z sprawozdania kieleckiego oddziału ruskiego Towarzystwa Dobroczynności od 1 maja 1873 roku do 1 stycznia 1874 roku.** Dnia 13 stycznia odbyło się ogólne zebranie członków kieleckiego oddziału ruskiego Towarzystwa Dobroczynności, dla wysłuchania sprawozdania rocznego.

Działalność kieleckiego oddziału ruskiego Towarzystwa Dobroczynności, jak się okazuje z sprawozdania, stanowiło przeważnie, tak samo jak w poprzednich latach, utrzymywanie założonej w m. Kielcach ochronki, dla dania przytułku i wychowywania sierot i dzieci wyznania prawosławnego ubogich rodziców gubernji kieleckiej i udzielanie wsparć pieniężnych osobom ruskiego pochodzenia, po należytem przekonaniu się o stopniu ich ubóstwa.

Na 1 maja 1873 r. w ochronie było dzieci 16, w tej liczbie 12 dziewcząt i 4 chłopców. Od tego czasu, przybyło 3 dziewcząt i 2 chłopców; z ochronki wzięli rodzice z powodu różnych okoliczności familijnych 1 dziewczynę. Obecnie znajduje się w ochronie na całkowitem utrzymaniu 14 dziewcząt i 6 chłopców, czyli o 4 wychowańców więcej niż w roku zeszłym.

Oprócz tego wychowanica ochronki M. Chrienowska, która w 1872 r. skończyła z korzyścią progimnazjum kieleckie, pobiera dalsze wykształcenie w Warszawie, w gimnazjum żeńskiem, za opłatą z funduszów kieleckiego oddziału po 70 rub. rocznie, za utrzymanie jej w Maryjskiej ochronce do czasu ukończenia całego kursu nauk.

Z liczby znajdujących się w ochronce wychowańców, 11 dzieci uczęszczało do parafjalnej szkoły prawosławnej.

W ogóle wpłynęło dochodu 1,159 rub.

Z ogólnej sumy rochodów, dokonanych przez dyrekcję w ciągu roku, stanowiącej 1,044 rub. $25\frac{1}{2}$ kop., wydano na utrzymanie ochronki i koszta dozoru nad nią 707 rub. $2\frac{1}{2}$ kop.

Z pozostałych sum, oprócz użytych na reperację i budowę gmachów ochronki, oraz stałego wsparcia pieniężnego wdowie Tiuszewowej w kwocie 10 rub., udzielono jednorazowe wsparcia, w znaczniejszej niż w poprzednich latach sumie, w kwocie 92 rub. 5 kop., w tej liczbie za naukę w kieleckiem gimnazjum męzkiem uboższych uczniów, uczestniczących w chórze śpiewaków 25 rub. i uboższych uczennic w progimnazjum żeńskiem 18 rub. (*Dzien. gub. Kielecki*).

—

* **Nowe Towarzystwo Lekarskie.** *Kur. Lub.* pisze: Nietylko w Płocku tameczni lekarze wprowadzają u siebie instytucję Towarzystwa Lekarskiego, bo i u nas w dniu 20 stycznia (1 lutego) r. b. lekarze na swem ogólnem zebraniu się w urzędzie lekarskim gubernialnym, przeważną liczbą głosów (13) postanowili utworzyć niezwłocznie takież Towarzystwo, według zasad wskazanych ogólną ustawą zatwierdzoną przez ministra spraw wewnętrznych d. 13 sierpnia 1869 r.

—

* **Straż ogniową**, według *Kur. Lub.*, utworzono w Lublinie, ale różną od straży ogniowej ochotniczej. Straż bowiem, do której wcielono i służbę kominiarską, składają ludzie płatni; uprząż jest etatowa miejska. Na płacę idzie składka uiszczana na utrzymanie stróży nocnych, dochód ze służby kominiarskiej i składka z nieruchomości miejskich. Straż rozpoczęła swą służbę z początkiem r. b.

—

* Według otrzymanych przez nas urzędowych wiadomości, ceny główniejszych **zbożowych i innych produktów**, na głównym rynku gubernji Warszawskiej, w mieście powiatowem Włocławsku, w ciągu grudnia 1873 r. były następujące: za czetwert: pszenicy przy zakupie w wielkich partjach 13 rub. 35 kop., w małych 13 rub. 54 kop.; mąki pszennej 12 rub. 50 kop.; żyta 10 rub. w małych partjach, i 9 rub. 90 kop. w wielkich partjach, mąki żytniej w małych partjach 9 rub. 20 kop., owsa w małych partjach 4 rub. 94 kop., w wielkich partjach 4 rub. 80 kop., jęczmienia w małych partjach 7 rub. 66 kop. i w wielkich partjach 7 rub. 50 kop. Pozostałych ważniejszych **towarów i przedmiotów spożycia** ceny były: za czetwert: buraków w małych partjach 2 rub. 95 kop., kartofli w małych partjach 3 rub. 30 kop.; mięsa 4 rub. 40 kop. za pud, 11 kop. za funt; ryb świeżych od 4 do 10 rub. za pud i od 10 do 25 kop. za funt; soli 8 0 kop. za pud; spirytusu 6 rub. 46 kop. za wiadro, wódki 48% Trallesa 4 rub. 80 kop. za za wiadro; drzewa sosnowego za sążeń jednopolanowy 9 rub. 60 kop., żelaza w sztabach i krojach 2 rub. 46 kop. za pud.

—

* **Ceny targowe zboża i innych produktów żywności w m. Lublinie, w drugiej połowie stycznia 1874 roku.** Za czetwiert: pszenicy 12 rs. 4 kop., żyta 8 rs. 80 kop., jęczmienia 6 rs. 75 kop., owsa 5 rs. 94 kop., gryki 7 rsr. 53 kop., prosa 6 rsr. 55 kop., grochu 8 rsr. 90 kop., kartofli 2 rsr. 94 kop., kaszy jaglanej 15 rs. 56 kop., jęczmiennej 10 rs. 7 kop., gryczanej grubej 14 rs. 25 kop., drobnej 20 rs. 47 kop., mąki pszennej 1-go gatunku 13 rs. 43 kop., 2-go gatunku 9 rs. 58 kop., mąki żytniej 1-go gatunku 9 rs. 58 kop., 2-go gatunku 9 rs. 9 kop.—Za funt: chleba pytlowego $3\frac{1}{2}$ kop., razowego $2\frac{1}{2}$ kop., mięsa wołowego 8 kop., cielęciny $7\frac{1}{2}$ kop., wieprzowiny 10 kop., baraniny $7\frac{1}{2}$ kop. — Za pud: siana $32\frac{1}{2}$ kop., słomy 20 kop. (*Dziennik Gub. Lubelski*).

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

— Przejazd cesarza Franciszka Józefa przez Warszawę tak opisuje Dziennik Warszawski urzędowy:

* W dniu wczorajszym, we czwartek, 31 stycznia (12 lutego), o godzinie 6-ej minut 45 z rana, jak donieśliśmy już naszym czytelnikom we wczorajszym numerze „Dziennika Warszawskiego", przyjechać raczył do Warszawy, pociągiem nadzwyczajnym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, Cesarz austrjacki Franciszek-Józef, z licznym orszakiem, wśród którego znajdowali się między innymi jenerał-audjutant Jego Cesarskiej Mości, hrabia Bellegarde, i kanclerz państwa austryjackiego, hrabia Andrassy.

Dla powitania Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, z Najwyższego rozkazu przysłani byli zawczasu do Warszawy: jenerał-adjutant baron Liewen i jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości hrabia Apraksin, ktorzy, jak skoro Cesarz austrjacki wysiadł z wagonu, mieli zaszczyt przedstawiać się mu, poczem Jego Cesarsko-Królewska Mość raczył przyjąć w dworcu drogi żelaznej wartę honorową z pułku litewskiego lejbgwardji i wyższe osoby wojskowe znajdujące się przy tej warcie, mianowicie: dowodzącego czasowo wojskami okręgu wojskowego warszawskiego, jenerał-adjutanta Minkwitza, naczelnika 3-ej dywizji piechoty gwardji, jenerał-adjutanta barona Mellera-Zakomelskiego, naczelnika sztabu okręgowego, jenerał-majora z orszaku Jego Cesarskiej Mości księcia Imeretyńskiego i dowódcę pułku litewskiego lejb-gwardji, jenerał-majora z orszaku Jego Cesarskiej Mości barona Korffa, jak również warszawskich: komendanta, jenerał-lejtnanta hr. Rozwadowskiego, i ober-policmajstra, jenerał-majora z orszaku Jego Cesarskiej Mości Własowa. Następnie, w sali banhofu, mieli zaszczyt przedstawiać się Jego Cesarsko-Królewskiej Mości wojskowi z orszaku Najjaśniejszego Pana, znajdujący się w Warszawie, głównozawiadujący pałacami Cesarskiemi w Warszawie prezydent miasta Warszawy, jenerał-lejtnant ze sztabu jeneralnego Witkowski, i urzędnicy konsulatu jeneralnego austrjackiego w Warszawie. Po przedstawieniach, Cesarz austracki raczył wsiąść, wraz z baronem Liewenem, do odkrytego powozu i udać się do cytadeli Aleksandrowskiej, gdzie konsystuje pułk koksholmski gre-

nadjerów, którego szefem jest Jego Cesarska Mość Franciszek-Józef. Przodem jechał ober-policmajster, za nim Cesarz austrjacki z baronem Liewenem, za nimi hrabia Andrassy w mundurze huzarskim, dalej zaś wszyscy inni wyżsi urzędnicy dworu Cesarza austrjackiego i przedstawiciele władz miejscowych. Cały ten orszak, złożony z kilka sanek, powozów i karet, skierował się z dworca drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej do cytadeli przez następujące ulice: aleję Jerozolimską, Nowy Świat, Krakowskie Przedmieście, plac Saski, ulicę Wierzbową, plac Teatralny, ulice Senatorską, Miodową, Długą, Freta szeroką i wązką i nareszcie Zakroczymską. Przy wjeździe Cesarza austrjackiego do cytadeli, oddano Jego Cesarsko-Królewskiej Mości honory stosownie do przepisów objętych ustawą o służbie garnizonowej, t. j. dano 21 salw z dział cytadeli. Następnie w samej cytadeli, na placu Aleksandrowskim, Jego Cesarsko-Królewska Mość powitany zoztał przez komendanta cytadeli, jenerał-majora Zajcewa, który złożył Cesarzowi austrjackiemu raport o pomyślnym stanie cytadeli. Po przyjęciu raporta, Jego Cesarsko-Królewska Mość udał się do pułku keksholmskiego grenadjerów Swego Imienia, który znajdował się w całym składzie tamże, na placu przed koszarami Aleksandrowskiemi i uszykowany był w kolumnach dwuplutonowych od prawego.

Przy zbliżaniu się Cesarza, na komendę dowódcy pułkowego, cały pułk oddał honory prezentując broń, przyczem muzyka pułkowa wykonała hymn narodowy austrjacki, żołnierze zaś wydawali okrzyki „hura.“ Przeszedłszy przed frontem, Jego Cesarsko-Królewska Mość kazał pułkowi przedefilować przed sobą, przyczem kompanje linjowe szły stempa, strzeleckie zaś kłusem. Cały pułk był w formie galowej, mając powierzch mundurów szynele powdziewane na rękawy. Cesarz miał na sobie mundur pułku keksholmskiego grenadjerów i był w kasku z kitą. Po przedefilowaniu wojsk, sztandary pułkowe odniesione zostały, w obecności Cesarza, do mieszkania dowódcy pułku, poczem Jego Cesarsko-Królewska Mość uszczęśliwił swemi odwiedzinami koszary Aleksandrowskie, w których konsystuje pułk keksholmski grenadjerów. Cesarz austrjacki raczył zwiedzić przedewszystkiem infirmerję pułkową, następnie lolal szkoły kantonistów, przyczem ci ostatni powitali Jego Cesarsko - Królewską Mość hymnem narodowym austrjackim, wykonanym bardzo harmonijnie. Następnie Cesarz odwiedził w koszarach kompanję 2-ą, 4-tą, dwie strzeleckie, oraz 3-ą i 1-ą (w kontrolach tej ostatniej Jego Cesarsko-Królewska Mość liczy się). W końcu Najjaśniejszy Gość zwiedzić raczył salę jadalną oficerską, czyli tak zwany „dyżurny pokój oficerski“; dla powitania Jego-Cesarsko-Królewskiej Mości, zgromadzili się tu wszyscy sztabs i oberoficerowie pułku, których dowódca pułkowy przedstawił Cesarzowi. Jego Cesarsko-Królewska Mość, witając się z nimi, raczył podać rękę wszystkim sztabs-oficerom i adjutantowi pułkowemu. Pożegnawszy się z wszystkimi, Najjaśniejszy Gość udał się z cytadeli na dworzec drogi żelaznej petersburgsko-warszawskiej, przez następujące ulice: Zakroczymską, Freta, Długą, Miodową, Senatorską, plac Zamkowy i most Aleksandrowski. W dworcu drogi żelaznej, Jego Cesarsko-Królewska Mość raczył przyjmować wartę honorową z pułku wołyńskiego lejb-gwardji, i następnie sekretarza-stanu do spraw Królestwa Polskiego, radcę tajnego Nabokowa i dwie deputacje: jednę, złożoną z 6 osób z pomiędzy znakomitszych mieszkańców miasta Warszawy, drugą zaś, od przemieszkujących w Warszawie poddanych austrjackich. W salach dworca drogi żelaznej, Jego Cesarsko-Królewska Mość raczył przyjąć zastawione wspaniale śniadanie, złożone z herbaty, kawy, zimnych przekąsek, gorących kotletów i komputu.

Po skończonem śniadaniu, na które zaszczyceni zostali zaproszeniem wszystkie prawie te osoby, które znajdowały się przy powitaniu Cesarza austrjackiego w dworcu drogi żelaznej warszawsko - wiedeńskiej i wyżsi urzędnicy z orszaku Najjaśniejszego Gościa, Jego Cesarsko-Królewska Mość raczył udać się, punkt o godzinie 9, w dalszą podróż pociągiem nadzwyczajnym, w wagonach Cesarskich, do Petersburga. Z Cesarzem Franciszkiem-Józefem pojechali, oprócz licznego jego orszaku, także dowódca pułku keksholmskiego grenadjerów Cesarza austrjackiego, jenerał-major Bremsen, i sztabs-kapitan z tegoż pułku Reichenbach, którzy z Najwyższego rozkazu przeznaczeni zostali: pierwszy — do pozostawania przy osobie Cesarza austrjackiego przez cały czas pobytu Jego Cesarsko-Królewskiej Mości w obrębie Rosji, drugi zaś — jako stały ordynans przy Najjaśniejszym Gościu.

Nie tylko cała droga, przez którą Cesarz austrjacki przejeżdżał z dworca drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej do cytadeli i ztamtąd do dworca kolei petersburgsko-warszawskiej, lecz i całe prawie miasto przyozdobione było, od onegdajszego jeszcze wieczora, flagami państw ruskiego i austrjackiego, wczoraj zaś z rana, na całej drodze przejazdu, pozapalane były kagańce, oświetlając drogę Najjaśniejszemu Gościowi. Jakkolwiek w chwili wjazdu Jego Cesarsko-Królewskiej Mości do Warszawy, na dworze było jeszcze ciemno, wszelakoż wszystkie ulice, pomimo rannej godziny, przepełnione były publicznością, która witała Cesarza austrjackiego głośnemi okrzykami „hura.” Niektóre domy były nadzwyczaj wspaniale przyozdobione, jak np. gmach ratusza, teatr, gmach koszar Aleksandrowskich w cytadeli; lecz najbardziej odznaczał się swemi ozdobami gmach koszar Sapieżyńskich przy ulicy Zakroczymskiej, gdzie konsystuje pułk petersburgski grenadjerów Króla Fryderyka-Wilhelma III i koło których Jego Cesarsko-Królewska Mość raczył przejeżdżać dwukrotnie. Na balkonie i na kracie żelaznej koszar Sapieżyńskich porobione były bardzo gustowne ozdoby z sukna żółtego i czarnego (barwy flagi państwa austrjackiego), nad bramą zaś koszar i nad ich balkonem umieszczone były piękne cyfry Cesarza austrjackiego, z koroną. Wszyscy oficerowie pułku keksholmskiego grenadjerów odprowadzali Najjaśniejszego Gościa, w powozach, z cytadeli do dworca drogi żelaznej petersburgsko-warszawskiej, gdzie pozostawali do chwili wyjazdu Jego Cesarsko-Królewskiej Mości z Warszawy do Petersburga.

Cesarz austrjacki jeździł po Warszawie w otwartym powozie, otoczonym hufcem złożonym z 10 kozaków linjowych.

Przy wjeździe Cesarza austrjackiego w granice Rosji, na nadgranicznej stacji Granicy, na spotkanie Jego Cesarsko-Królewskiej Mości wystawiona była warta honorowa z 37 Jekaterinburgskiego pułku piechoty, konsystującego w Częstochowie. Wszędzie warty honorowe znajdowały się w sile jednej kompanji, w całym składzie, z muzyką pułkową i sztandarem.

Nasz Najjaśniejszy Pan raczył sam wyznaczyć, gdzie i z jakich mianowicie oddziałów ma być wystawiona warta honorowa na spotkanie Cesarza austrjackiego. Według pierwotnego Najwyższego rozkazu, warta honorowa na dworcu kolei żelaznej warszawsko-wiedeńskiej przy wjeździe Jego Cesarsko-Królewskiej Mości do Warszawy, miała być wystawiona z Keksholmskiego pułku grenadjerów i warta ta następnie miała połączyć się z swoim pułkiem; ale ponieważ Najjaśniejszy Cesarz austrjacki, jak stało się wiadomem dopiero w ostatniej chwili, przy przejeździe przez Warszawę, mógł przebyć w tem mieście tylko bardzo krótki czas, nie dłużej nad 2 godziny i minut 15, przeto jenerał-adjutant baron Liewen, trzy dni temu, zaraz po przybyciu do Warszawy, wyjednał za pomocą telegramu decyzję Najjaśniejszego Pana na to, aby warta honorowa na dworcu kolei żelaznej warszawsko-wiedeńskiej na spotkanie Cesarza austrjackiego wystawiona była, nie z keksholmskiego pułku, lecz z litewskiego pułku lejb-gwardji. Onegdaj rano, na telegram jenerał-adjutanta barona Liewena, otrzymaną została, także za pomocą telegramu, Najwyższa decyzja.

Dworzec kolei żelaznej petersburgsko-warszawskiej ozdobiony był ruskiemi i austrjackiemi flagami państwowemi, a ganek i wewnętrzne sale przybrane były w świeże kwiaty i krzewy.

Wszyscy jenerałowie i dowódcy osobnych oddziałów asystowali przy przyjęciu Jego Cesarsko-Królewskiej Mości na stacji kolei żelaznej warszawsko-wiedeńskiej i przy odjeździe Cesarza z Warszawy na dworcu kolei żelaznej petersburgsko-warszawskiej.

---

* Zarząd ruskiego Towarzystwa dobroczynności w Królestwie Polskiem ma zaszczyt podać do wiadomości, że z upoważnienia władzy, urządzoną będzie w przyszłym tygodniu, w Klubie ruskim w Warszawie, na korzyść ochron Mikołajewskiej i Maryjskiej, loterja allegri dla dzieci, z rozmaitemi wygranemi.

---

* Rzeczywisty radca stanu Andrejew **uzbierał** w Klubie ruskim i przesłał, stosownie do przeznaczenia, tysiąc czterysta sześćdziesiąt cztery ruble **na rzecz mieszkańców gubernji samarskiej**.

Z INNYCH GUBERNJI.

* Jako uzupełnienie podanych już przez gazety wiedeńskie wiadomości **o spodziewanym przyjeździe** cesarza austrjackiego **do Petersburga**, *Rusk. Wied.* komunikują wykaz szczegółowy osób przeznaczonych do towarzyszenia cesarzowi Franciszkowi - Józefowi podczas jego pobyt w Rosji, jak również służby znajdującej się przy każdej z tych osób. Przy cesarzu Franciszku-Józefie znajdować się będzie siedm osób do usługi, mianowicie: 2 lejb-kamerdynerów, 1 kamerdyder, 3 lejb-strzelców, 1 kammer-knecht. W orszaku cesarza znajdować się mają: jenerał-adjutanci jego cesarskiej mości: jenerał-feldceugmistrz hrabia Bellegarde i jenerał-major Pejaczewicz — przy każdym z nich po jednym kamerdynerze; fligiel - adjutanci jego cesarskiej mości, majorzy: książę Lobkowicz, hrabra Grünne, baron von-Lehneisen, Nemetti, baron von Salis, i rotmistrze: baron Wersche i von Kentschel; przy każdym fligiel-adjutancie po jednym lokaju. Przy osobie cesarza znajdować się będzie jeden lejb-medyk, lecz niewiadomo jeszcze kto mianowicie. Z kancelarji wojskowej cesarza austrjackiego: szef kancelarji jego cesarskiej mości, jenerał-major baron von-Beck, pułkownik baron von-Kraus i kapitan Bakałowicz—przy każdym z nich po jednym lokaju; urzędnicy kancelarji: Tessartz i Halkiewicz—przy nich po jednym ordynansie. Z gabinetu jego cesarskiej mości: dyrektor gabinetu baron von-Braun, radca stanu von-Hofmann, sekretarz dworu Sawicki—przy nich trzech lokajów i jeden kurjer gabinetowy. Z zarządu dworu: rachmistrz i karjer dworski Schneer i kammer-furjer — przy każdym z nich po jednym lokaju. Z zarządu wielkiego koniuszego dworu—podpułkownik baron von-Breszka i przy nim jeden lokaj. Z ministerstwa spraw zagranicznych: minister dworu jego cesarskiej mości i spraw zagranicznych hrabia Andrassy — przy nim jeden kamerdyner; naczelnik wydziału baron von-Hofmann, radca ministerjalny baron von-Schwegel, radca von-Wawrik, sekretarz dworu von-Ocoliciagni — przy każdym z nich po jednym lokaju. Ogółem zaś znajdować się będzie w orszaku cesarza austrjackiego, podczas jego podróży do Petersburga, 26 osób i oprócz tego 34 osoby należące do służby

---

* **O zwiedzeniu ławry śś. Trójcy i Sergjusza** przez księcia następcę tronu niemieckiego i jego małżonkę, *Mosk. Wied.* podają następujące szczegóły: „Dnia 23 stycznia (4 lutego), ich wysokoście przyjechali do osady Sergjewskiej pociągiem nadzwyczajnym drogi żelaznej, o godzinie 2-ej min. 20 po południu, w towarzystwie licznego orszaku. Na platformie stacji drogi żelaznej, uszykowany był oddział konsystującej w osadzie baterji artylerji, w salach zaś i naokoło stacji, jak również na całej drodze do ławry, oczekiwały na przybycie najdostojniejszych gości tłumy ludu witającego ich serdecznem, ruskiem „hura.” Książę i księżna, otwartemi sankami w parę koni, udali się wprost do ławry, gdzie u wschodnich drzwi katedry śś. Trójcy, powitani zostali przez sędziwego namiestnika ławry, archimandrytę Antoniego, który podług zwyczaju prawosławnego, pokropił ich wodą święconą i zaprosił na krótkie nabożeństwo do św. Sergiusza Wyznawcy. Po nabożeństwie, odprawione zostały modły o długie lata dla księcia następcy tronu niemieckiego i jego małżonki, księżny Wiktorji, poczem doręczono im, jak również innym osobom, obrazy św. Sergjusza, które ich wysokoście przyjęli z widocznem zadowoleniem. Z katedry św. Trójcy, ich wysokoście udali się do skarbca kościelnego, gdzie pod kierunkiem rektora akademji duchownej, protojereja A. W. Gorskiego, oglądali z wielkim interesem starożytne świętości i godne widzenia przedmioty. Na oglądaniu skarbca przeszła większa część czasu spędzonego przez ich wysokoście w ławrze. Następnie najdostojniejsi goście zwiedzili powtórnie katedrę śś. Trójcy i celę błogosławionego Sergjusza, gdzie oczekujący na ich wysokoście namiestnik ławry przypomniał księciu następcy tronu o poprzednich jego odwiedzinach w klasztorze św. Sergjusza, w roku 1856, gdy wybierał się do Londynu dla zawarcia związku małżeńskiego, i gdzie pobłogosławiony został na drogę obrazem św. Sergjusza. Jako odpowiedź na to, książę następca tronu przedstawił namiestnikowi, z całą uprzejmością, swą małżonkę, która podziękowała w swojem imieniu za poprzedni obraz. Z celi św. Sergjusza, przeszli oni do apartamentów metropolity, gdzie podana była herbata. Po krótkiem wytchnieniu, ich wysokoście pojechali otwartemi sankami na stację drogi żelaznej; wjechawszy na górę, kazali oni powozom zatrzymać się i zachwycali się przez kilka minut malowniczym widokiem ławry i przysłuchiwali się dzwonom ławrskim, w które bito na ich przywitanie i pożegnanie.”

---

* Z Kijowa piszą do gazety *Nowoje Wremja*, że 9-go stycznia odbył się w tamecznym uniwersytecie św. Włodzimierza akt uroczysty doroczny, który zgromadził w sali uniwersyteckiej tak liczną publiczność, jakiej nie bywało przedtem, lub przynajmniej jakiej nie pamiętają na zebraniach podobnych w latach poprzednich. Zjawisko to tłómaczą bardzo słusznie interesem, jaki obudził przedmiot obrony za temat dla mowy publicznej przez profesora Szklarewskiego: „Własności charakterystyczne typu męzkiego i żeńskiego pod względem kwestji wyższego wykształcenia“. Kwestja ta, pozostająca na pozór w niewielkiej styczności z specjanością uczonego lekarza, wyjaśnioną została przez niego w sposób pociągający, na podstawie prawd antropologicznych. Na zasadzie odrębności przyrodzonych jednego i drugiego typu, które mówca wyłożył bardzo przystępnie, dowiódł on, że nieprzyznawanie kobiecie zdolności do wyższego rozwoju umysłowego pochodzi z niepojmowania jej natury, i że kwestja wyższości tej lub drugiej płci jest błaha, nie mająca żadnej podstawy racjonalnej; dalej zaś— że rozwój naturalny tych dwóch płci uwarunkowywa jedynie różnicę ich przeznaczenia profesyjnego, które ze swej strony uwarunkowywa różnicę w kierunku wykształcenia męzkiego i niewieściego, pracy męzkiej i niewieściej. Po tej mowie odczytane zostało sprawozdanie roczne, z którego okazuje się, że w uniwersytecie było 1 stycznia 1873 roku studentów 843 i wolnych słuchaczy 62. W dniu zaś 1-m stycznia 1874 roku było studentów 796 i wolnych słuchaczy 63. Z tych, 198 zwolnionych było od opłaty za prawo słuchania prelekcij, 116 skorzystało z zapomogi jednorazowej ze strony uniwersytetu i 37 uzyskało stypendja. Oprócz uniwersytetu, o zapomogi materjalne dla studentów miały staranie liczne ziemstwa, jak również rada opiekująca się niezamożnymi studentami. W roku zeszłym rada pomieniona zlała się z Towarzystwem niesienia pomocy uczącym się i uzyskała przeto nową organizację. Z ofiar osób prywatnych na rzecz niezamożnych studentów, najznaczniejsze były: Demidowa księcia San-Donato i p. Tereszczenka, którzy zobowiązali się udzielać dożywotnie — pierwszy po 2,000 rs., drugi zaś po 500 corocznie.

---

* *Kijewlanin* donosi, że **rada miejska kijowska,** na posiedzeniu z 14 (26) stycznia, **postanowiła** jednomyślnie: na pamiątkę zaślubin Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczki Marji Aleksandrównej z Jego Królewską Wysokością Księciem Alfredem Edymburskim, utrzymywać 10 uczniów w szkole rzemieślniczej kijowskiego Towarzystwa niesienia pomocy ubogim, oraz 15 sierot, dzieci obywateli kijowskich, w ochronach, i upraszać o nadanie tym ostatnim nazwy stypendystów Jej Cesarskiej Wysokości.

---

* Do gazety *Gołos* piszą z Charkowa, że uniwersytet tameczny obchodził 17 stycznia 69-tą rocznicę swego założenia. Po mowach wygłoszonych przez profesorów Kuczyna i Łazarewa, odczytane zostało sprawozdanie roczne. Z tego ostatniego okazuje się, że liczba studentów w uniwersytecie charkowskim zmniejsza się w ostatnich latach dość szybko; podczas gdy w latach od 1860 do 1870 liczba studentów dochodziło do 700, w dniu 1-m stycznia 1873 roku wynosiła ona tylko 468, w dniu zaś 1 stycznia r. b. było ich tylko 389. W roku sprawozdawczym udzielono zapomogi 225 studentom, w sumie ogólnej ośmiu tysięcy rubli, nie licząc w to zapomóg udzielonych przez „Towarzystwo pomocy dla niezamożnych studentów”. Wieczorem dnia 17 stycznia dany był wieczór tańcujący, z którego dochód, w ilości 1,500 rs., wpłynął do kasy Towarzystwa pomienionego.

---

* W ciągu listopada 1873 roku, **przywieziono do Astrachania** z zagranicy towarów na 39,095 rs. a wywieziono za granicę na 35,874 rs.

W tymże czasie liczba parostatków i innych statków morskich, przybyłych z zagranicy i innych portów, leżących nad morzem Kaspijskiem, dochodziła do 48; tych zaś które odpłynęły z Astrachania—do 53. (*Gon. Urzęd.*)

---

* **Z portu berdianskiego** podczas nawigacji zeszłego 1873 roku **wywieziono** ogółem 633,378 czetwerti zboża i innego ziarna, a z innemi towarami na sumę 8,066,250 rs.; **przywóz** zaś zagraniczny doszedł, podług wykazów celnych, do sumy 745,217 rubli.

Wreszcie z dniem 1-m stycznia 1874 roku, pszenicy gotowej do sprzedaży i innego ziarna było 500,000 czet.; z tej liczby do 8-go stycznia sprzedaną została prawie połowa (od 13 do 14 r. za czetwert pszenicy czerwonej).

Teraz przywóz jest bardzo słaby; komunikacje od stycznia są utrudnione.

---

* Obecnie w **Odesie** urządzane są ostatecznie **wodociągi w domach;** a mianowicie ustawiane są wodomiary w tych domach, których właściciele objawiają życzenie pod tym względem.

---

* **Odessa** przebywa godną uwagi zimę: styczeń ma się końcowi, a śniegu i mrozów nie ma. Jeśli tak przejdzie i luty, a w marcu nastaną mrozy bez śniegu to oziminy, przedstawiające obecnie prześliczny kobierzec zielony, nieuchronnie zginą. Dotychczas jednakże ludność wiejska zadowolona jest tem, że mogła przechować pozostałe zapasy siana i słomy, ponieważ bydło całą zimę pasie się w polu, na paszy zielonej podnożnej. W razie nieurodzaju siana w 1874 roku, te oszczędzone zapasy bardzo się przydadzą; w ogóle pasza podnożna i ciepło zimy przynoszą dotychczas znaczną ulgę mieszkańcom wiejskim i łagodzą w części klęski nieurodzaju.

---

* **Penza.** Miejscowy dziennik gubernjalny donosi, że w roku bieżącym spadło **bardzo wiele** śniegu w gubernji penzeńskiej. Wielkie drogi bite zamieniły się w małe wiejskie, a ostatnie zupełniee zniknęły pod zaspami śniegowemi, tak iż wszędzie, bez przesady można powiedzieć, panuje najzupełniejsze bezdroże, a przejeżdżający dodając sobie ducha, puszczają się w podróż. Bezdroże to, naturalnie musiało wywrzeć wpływ na byt ekonomiczny miejski. Podwóz produktów ze wsi, szczególniej odległych, prawie zupełnie ustał. Na rynkach siano i owies spotykać można w coraz mniejszej ilości; szczególniej zaś drwa, których w lasach przysposobiono ogromną ilość, lecz ich obecnie wywieść niepodobna. Najwięcej cierpią dostawcy kolei żelaznych przy dostawie na linję podkładów i innych materjałów leśnych: muszą oni przepłacać ogromne sumy furmanom. Niekiedy jest blizko i las, z którego potrzeba wozić podkłady na linję; lecz po tej blizkiej drodze nie ma żadnej możności przejechać, tak iż robią zamiast 40 lub 50 wiorst 100, objeżdżając na Penzę i inne punkta zasiedlone, w których utrzymywane są jakiebądź drogi.

---

* **Sen letargiczny.** W *Petersburg. Gazecie* piszą, że młoda Panna W. E., znajdując się „w szkole dla chłopców” E. Telli w Petersburgu, na rogu ulic Mobilewskiej i Wielkiej Sadowej, przebyła w śnie letargicznym 15—16 dni, lecz 21 stycznia ocknęła się. Podług przypuszczenia lekarzy, powinna ona była przebyć w letargu około 3 miesięcy.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 12 lutego. List Rouhera z 11 lutego do dziennika bonapartystowskiego w Clermont, zaleca szanować septenat, ponieważ takowy zastrzega przyszłość i ostateczne wyrażenie woli narodowej. Dodaje on, że odwołanie się do wszechwładztwa ludu jest niezbędne.

Bukareszt, 12 lutego. W skutku gwałtownej opozycji izby, rząd odstąpił od artykułu prawa gminnego, który miał nadawać cudzoziemcom w portach nad Dunajem prawa wyborcze gminne.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Książę Napoleon występuje na dobre w charakterze kandydata somoistnego, demokratyczno-imperjalistycznego. Organem jego, po wzbronieniu wydawnictwa gazety *Avenir National*, jest wychodzące w departamencie Charrente pismo *Volonté Nationale*, które nazywa go nie inaczej, jak tylko „synowcem Napoleona I,“ przyczem daje wyraźnie do poznania, że w żyłach syna księcia Hieronima płynie daleko czyściejsza krew Bonapartych, aniżeli w żyłach wnuka królowej Hortensji. Pismo pomienione kładzie nacisk na tę najbardziej okoliczność, że książę Napoleon potępiał od samego początku wojnę z roku 1870.

---

* Czytamy w *Nordzie*: Parlament niemiecki w zeszły poniedziałek zainstalował swoje bióro. Ponieważ p. Simson, pomimo nalegań swoich przyjacioł, nie mógł zająć znów krzesła prezydjalnego w Izbie, z powodu nadwątlonego zdrowia, przeto wybrano na jego miejsce pana Forckenbeca. Pierwszy burmistrz Wrocławia wyniesiony został na to stanowisko 263 głosami na 265 głosujących. Książe Hohenlohe, niegdyś pierwszy minister bawarski, został wybrany pierwszym wice-prezesem Izby, większością głosów bardzo znaczną; miejsce drugiego wice-prezesa dostało się progresiście, p. Haenel. Gdyby obserwowano ściśle przepisy zwyczajowe w parlamencie, zachowywane w wypadkach tego rodzaju, to krzesło drugiego wice-prezesa otrzymałby był jeden z ultramontanów; w istocie bowiem frakcja środkowa tworzy gruppę najliczniejszą w Izbie zaraz po narodowcach - liberalnych, z pomiędzy których wybrano prezesa i jego pierwszego assesora. Ultramontanie liczą około stu członków w Izbie, wówczas gdy postępowcy, ściśle rzecz biorąc, posiadają ich zaledwie trzydziestu. Lecz większość parlamentu nie chciała wcale wchodzić w układy przedwstępne z ultramontanami z powodu obecnego ukonstytuowania biór. *National Ztg.* poznajamia nas z powodami takiego wyłączenia. „Prawda, mówi ten dziennik, że z powodu ich liczby w Izbie, ultramontanie mają prawo do krzesła wice-prezesa Izby dla jednego ze swoich—lecz z powodu iż oni właśnie stoją w systematycznej opozycji z instytucjami cesarstwa, niepodobna jest pomyślić nawet o pozostawieniu im udziału w przewodniczeniu nad pracami parlamentarnemi.“ —W pruskiej izbie deputowanych, projekta do praw wyznaniowych z miesiąca maja 1873 roku, wywołały w zeszłą sobotę rozprawy dość żywe. Pan Mallinckrodt wznowił przeciwko rządowi w imieniu ultramontanów zwykłe wyrzuty. P. Falk minister wyznań odpowiedział mu i projekt do prawa odesłany został do komisji złożonej z dwudziestu jeden członków. — Komisja *ad hoc* wybrana w Izbie panów, już prawie ukończyła swoje rozprawy nad wprowadzeniem ślubów cywilnych. Większa część paragrafów projektu do prawa, przejętych w Izbie deputowanych, pozyskała sankcję komisji, z wyjątkiem pewnych lekkich modyfikacij.

* Podług *Ostdeutsche Ztng* z 5-go b. m., kapelanowi arcybiskupa Ledóchowskiego, księdzu Moszczyńskiemu, sąd pozwolił udać się do Ostrowa i mieszkać tam w pobliżu arcybiskupa. Taż gazeta zaprzecza wiadomości, jakoby rząd powierzył biskupowi Janiszewskiemu zarząd archidjecezji poznańskiej. Kwestja ta nie została jeszcze dotąd rozstrzygnięta.

* Z Poznania donoszą pod datą 3-go b. m., że podczas aresztowania arcybiskupa Ledóchowskiego, pałac jego obsadzony był silnym oddziałem policji; arcybiskup żądał, ażeby dano mu, jako towarzyszów podróży, dwóch członków kapituły, lecz zostało mu to odmówionem stanowczo. Aresztowanie arcybiskupa nastąpiło na żądanie sądu okręgowego i Ledóchowski zawiadomiony był o tem dnia poprzedniego. Wszelakoż porządek nie był naruszony. Pociąg nadzwyczajny, który miał zawieść arcybiskupa do Ostrowa, zamówiony był także dnia poprzedniego.

---

* Z Livorno donoszą pod dniem 28 stycznia, że policja tameczna wykryła istnienie towarzystwa pota-

jemnego, pozostającego w stosunkach bezpośrednich z głównemi komitetami internacjonalu. Przy rewizji dokonanej w lokalu towarzystwa znaleziono bardzo ważne papiery, zdradzające zamiary tego stowarzyszenia politycznego, które rozgałęziono jest, jak powiadają, po całych Włoszech. W papierach tych wyszczególnieni są członkowie intercjonalu, którzy mają stanąć na czele ruchu socjolno-demokratycznego w rozmaitych prowincjach królestwa włoskiego.

---

* Sąd wyższej instancji w Kopenhadze wydał 2-go b. m. wyrok, z mocy którego towarzystwo „intercjonalu,“ na zasadzie opinji ministra sprawiedliwości, zostaje całkiem wzbronione na całem terytorjum Danji.

„ Parostatek „Ebro,“ który przybył 3-go b. m. z Rio-Janeiro do Southampton, przywiózł wiadomość o aresztowaniu biskupa z Olindy. Aresztowanie jego nastąpiło 3-go stycznia, z decyzji sądu najwyższego.

---

* *Goniec Urzędowy* w ostatnim tygodniowym przeglądzie politycznym pisze: „W mowie tronowej odczytanej przy otwarciu posiedzeń parlamentu niemieckiego 5 lutego roku bieżącego, wymienione są projekta do praw, które są przygotowane do wniesienia do parlamentu. Główniejsze z nich są: projekt do prawa zabezpieczającego granice Niemiec i pokojowy wewnętrzny ich rozwój, projekta do praw o prasie, o usunięciu starć z robotnikami za pomocą sądów mięszanych, i nowe przepisy w przedmiocie morskiego prawa wybrzeżowego. Mowa kończy się wynurzeniem przekonania cesarza niemieckiego, iż zjazdy z obcemi monarchami dają nadzieję, że żadne mocarstwo nie będzie uniesione na fałszywą drogę przez dążenia stronnictw i że na tej zasadzie można silnie wierzyć w trwałość pokoju.

„Pozostaje tylko żałować, iż pomimo najżywszego życzenia cesarza Wilhelma otworzenia osobiście parlamentu, zmuszony był—na nalegające rady lekarzy, aby nie narażał się na mocne znużenie—poruczyć ten obowiązek kanclerzowi cesarstwa, księciu Bismarkowi, ponieważ zachowywana w ostatnim czasie spokojność fizyczna miała przyjazny wpływ na zdrowie cesarza.

„Jak wiadomo, skład osobisty nowego parlamentu, pomimo intryg różnych stronnictw, szczególniej ultramontańskiego, wypadł dla rządu pod wieloma względami zadowalniająco, tak, że przedstawia się podstawa do liczenia na zupełny skutek w zatwierdzeniu mających, być roztrząsanemi projektów do praw.

„Przedsięwzięta i fanatycznie prowadzona walka stronnictwa ultramontańskiego przeciwko władzy świeckiej w ogólności i przeciwko niemieckiemu cesarzowi i ludowi w szczególności, dotychczas doprowadziła je do rezultatów raczej ujemnych.

„Prawie ze wszystkich krańców Europy nadchodzą do cesarza najsympatyczniejsze oświadczenia i wyrażenia wdzięczności za przedsięwziętą przezeń walkę przeciwko propagandzie kurji rzymskiej, a w ostatnim czasie i za list do papieża rzymskiego z 3 września.

„To ostatnie usposobienie szczególnie wydatnie wyraziło się na dwóch meetingach w Anglji 27 stycznia, w „St. James Hall" i w „Exeter-Hall."

„Według *Augsb. Ztng.*, z Londynu nadeszły wiadomości, że w tych dniach miał wyjechać nadzwyczajny kurjer dla doręczenia cesarzowi niemieckiemu rezolucji pomienionych meetingów i listu hrabiego Russela, napisanego w najsympatyczniejszych wyrażeniach.

„Przekształcenia, dokonane w państwie niemieckiem w ostatnich latach, spowodowały księcia meklemburgsko-szweryńskiego, po porozumieniu się z rządem księztwa meklemburgsko-strelickiego, do otwarcia 1 lutego roku bieżącego sejmu, w celu przystąpienia do gruntownej zmiany konstytucji miejscowej, która ma mieć za przedmiot przywrócenie jednostajnej reprezentacji kraju, z usunięciem patrymonialnego charakteru obecnej konstytucji, dla tego aby przyjąć w pracach cesarstwa niemieckiego udział radą i czynem.

„I w sąsiedniem cesarstwie austrjackiem, Kościół rzymski szczególnie od 1870 r., ukazuje się jako żywioł podniecający zawichrzenia i obawy, wynikające z dogmatu nieomylności. Dla tego kwestja o konkordacie musiała wystąpić na pierwszy plan i spowodować ustanowienie nowych praw kościelnych, które z kolei wywoływały w całej prasie arstrjackiej cały szereg różnorodnych zdań, odpowiednio do obozu, z którego wychodzą, tak że stronnicy teorij krańcowych, a mianowicie *„bezwarunkowej wolności Kościoła"* i *„zupełnej przewagi państwa w sferze czysto-duchownej"* niezupełnie są z nich zadowolnieni. Ale widocznie gabinet przedlitawski nie bez słusznych zasad wybrał niejako pośrednią drogę, po której spodziewa się „nie zaczepiając ustanowionego, tradycyjnego położenia Kościoła w Austrji," otrzymać zwycięztwo na korzyść prawodawstwa. Jeżeli te oczekiwania mają się urzeczywistnić, to nie można będzie nie oddać słuszności roztropności tych względów, które doprowadzą zarazem do zabezpieczenia praw państwa, bez bezpośredniego wmięszania się do wewnętrznych spraw Kościoła.

„Niedawno zapadło także postanowienie w zupełnie innej dziedzinie; a mianowicie o zniesieniu w blizkiej przyszłości opłaty stęplowej od gazet i kalendarzy; następnie wkrótce będzie wniesiony projekt reformy podatkowej, przyczem rząd zwróci szczególną uwagę na reformę podatku konsumcyjnego.

„We Francji powstała w ostanich czasach kwestja bardzo dziwnej, żeby nie powiedzieć niewłaściwej własności, która nie bez szkody odbija się na wszystkich żywotnych interesach kraju. Idzie tu nie o dążenia i nadzieje tego lub owego stronnictwa, ale o prawa księcia Magenta do septenatu jego prezydentury.

„Nowy to owoc intryg stronnictwa legitymicznego, które, w skutku listów hrabiego Chambord do dwóch jego stronników, znów ujawnia swe roszczenia do przywrócenia monarchji na rzecz pretendenta Burbona.

„Z tego powodu gazeta *Presse*, kategorycznie zawiadamia: „Dowiedzieliśmy się, że gabinet stanowczo postanowił wywoływać dochodzenie sądowe przeciwko dziennikom, któreby zaprzeczały prawności władzy wykonawczej, ustanowionej przez uchwałę Zgromadzenia Narodowego na siedm lat, władzy, wyższej od wszelkiego zamachu stronnictw i wszelkiego sporu."

„Dziennik *Le Courrier de Paris* ze swej strony dodaje, że na radzie ministrów zapadło postanowienie, aby pozostawiać bez uwagi i odpowiedzi wszelkie interpelacje, mające za przedmiot tłomaczenie albo wątpliwość co do „septenatu"—„toute interpellation, ayant pour objet l'interpretation du septennat," dla uniknięcia w przyszłości wszelkich sądów albo rozpraw, wywoływanych bezustannie przez kaprysy skrajnej lewicy i skrajnej prawicy pod względem istnienia obecnego rządu.

„We Włoszech nie ustaje polemika bez końca pomiędzy stronnikami rzymskiego biskupstwa a prasą anti-ultramontańską. Sporny przedmiot, wywołujący te spory i argumentowania jest ciągle ten sam. Mianowicie jest nim znakomita bulla papiezka „Apostolicae Sedis" i kwestja wyboru miejscowości, gdzie ma zebrać się conclave dla wyboru nowego papieża w razie śmierci Piusa IX. Co do bulli, *Perseveranza* utrzymuje, że nie mogła być ułożona w Niemczech w celu wpłynięcia na wybory, ponieważ kilka miesięcy temu czytana była w Rzymie, co potwierdza i *Indépendance Belge*. Co się tyczy conclave, według korespondenta tej samej gazety, minister spraw zagranicznych Visconti-Venosta, w nocie do mocarstw zagranicznych, wynurza zamiar nie mięszania się do spraw o wolności i niezawisłości papieża i conclave, ale zarazem daje do zrozumienia, że nie pragnie pozwolić aby wybór papieża był dopełniony bez prawnej przyczyny w innym kraju, oprócz Włoch; większość zaś kardynałów uznała za najdogodniejszą do przeniesienia conclave Austrję. Gabinet przedlitawski dowiedziawszy się o tym zamiarze i dla uniknięcia takich widoków, przesłał do rządu włoskiego notę, z której wynika, że i on wcale nie sprzyja temu, aby conclave zebrało się w innem miejscu oprócz Rzymu.

„Po zdobyciu Kratonu, stolicy sułtana aczyńskiego, nie ulega wątpliwości, według ostatnich wiadomości, że tameczna osada holenderska wkrótce zostanie uspokojona.

„W *Revue militaire de l'étranger* zamieszczony jest, z powodu Aczynu, bardzo ciekawy i dość szczegółowy rys w przedmiocie kolonizacji i sił Holandji w jej osadach, z którego czerpiemy następujące wyjątki

„„Niderlandzkie osady, jak wiadomo, składają się z wysp Sumatry, Jawy, Borneo, Bangey, Celebesu, Moluckich, Bali, Lomboku, Sumbawy, Timoru i Madury. Rozległość wynosi przeszło 29,000 mil kwadratowych jeograficznych, a liczba mieszkańców przeszło 20,000,000. Na każdej z tych wysp oprócz Jawy i Celebesu, holendrzy zajmują tylko pewne punkta wybrzeża. Niemniej są oni prawdziwemi władcami całego kraju, dzięki energji, okazanej przez nich w czynnościach z dumnymi i rozumnymi krajowcami.

„„Zasada, na której opiera się kolonizacja holenderska jest następująca: Państwo jest jedynym właścicielem ziemi; samo zajmuje się jej uprawą i handlem jej płodami. Reprezentantem państwa jest gubernator cywilny, przy którym znajduje się rada z pięciu członków cywilnych, z głosem doradczym. Taka reprezentacja rozciąga się tak na terytorja podbite, jak i na książęce, to jest na takie punkta, gdzie Holandja pozostawiła panujące dynastje, zachowując sobie prawo inwestytury. W tych posiadłościach utrzymuje rezydenta, który pod pozorem najgłębszego uszanowania dla władzy, okazuje się rzeczywistym rządcą.

„„Ci ocaleni władcy, którym pozostawiono nieco wojska dla zewnętrznego pozoru, w gruncie są tylko ajentami holendrów, wyznaczonymi do tego aby ukryć przed ludem prowadzone przez ostatnich wyzyskiwanie kraju.

„„Zresztą, pozostały niektóre niepodbite ziemie, książęta których, złączeni są z Holandją tylko przez traktaty, nadające poddanym obydwóch państw prawo przejazdu przez sąsiednie państwo. W liczbie takich posiadłości znajduje się i Aczyn.

„„Dla podtrzymania władzy w tak rozległych i bogatych kolonjach, Holandja ma armję nie przenoszącą 30,000 ludzi, w której żywioł europejski odgrywa bardzo nieznaczną rolę. Dowódca armji podlega bezpośrednio gubernatorowi cywilnemu, który zależy od ministra osad i niema żadnego stosunku z ministrem wojny metropoljum. Armja ta, podzielona na wojska regularne i pomocnicze, kompletuje się tylko przez ochotników. Oficerowie wstępują z Akademji w Breda, gdzie wykładane są oddzielne kursa dla pragnących udać się do osad podoficerów armji europejskiej, którzy zdadzą ustanowiony egzamin, oraz podoficerów armji kolonjalnej, którzy z korzyścią ukończyli kurs w szkołach.

„„Umowa o wstąpienie do służby zawiera się na 10 lat i może być ponowiona na 3 lata, lub na 9 lat. Po upływie 15 lat, żołnierz ma prawo do dymisji, ale nikt prawie nie dożywa do tego czasu, ponieważ śmiertelność pomiędzy europejczykami w tym klimacie podzwrotnikowym, gdzie wszelkie nadużycie jest zgubnem, jest bardzo wielka. Obliczono, że dla ukompletowania armji składającej się w przybliżeniu z 13,000 europejczyków—w tej liczbie 1,300 oficerów, potrzeba rocznie 1,700 ludzi.

„„Inni żołnierze są z krajowców. Za najlepszych uważani są rodem z Anboinu i murzyni. Mają oni koszule i obuwie, kiedy ich koledzy malajscy chodzą boso. Oprócz tego otrzymują wyższą płacę, lecz mogą dosłużyć się tylko stopnia sierżanta. Wszyscy oficerowie są europejczycy i w każdym bataljonie, na cztery kompanje krajowców są dwie kompanje europejczykow. Wyjątek stanowią cztery bataljony wyborcze w których jest równa liczba europejskich i afrykańskich kompanij. Krajowcy tam nie przyjmują się.

„„Oprócz tego istnieje rodzaj gwardji narodowej, składającej się z krajowców i europejczyków mieszkających w osadach. Gwardja ta w razie potrzeby, może być uruchomiona. Obok tego rozmaici książęta mają wojska miejscowe. Najlepsze z nich należą do książąt malajskich Mongkok-Negoro i Pako-Alan. Z takiemi środkami Holandja rozpoczęła wojnę z Aczynem. Po pierwszej porażce zmuszona była powiększyć je. Z depesz okazuje się, że jeszcze nie osiągnęła swego celu, ale i przedtem musiała przezwyciężać takie same trudności, i jeżeli teraz zwycięży, to energiczny jej sposób działania, zapewni jej takie bezpieczeństwo, jakie umiała zyskać za pomocą takich samych środków w przeszłości."

„Obustronne polityczne i handlowe interesa obecnie tak zbliżają odległy wschód z państwami europejskiemi, że każda nowa karta z bytowego życia ludów azjatyckich mimowoli zwraca na siebie uwagę. Dla tego podajemy tu najnowsze wiadomości, otrzymane z stolicy Japonji.

„Ostatnia zmiana w gabinecie Mikada mocno wzburzyła opinję publiczną w Japonji. Soieszima, były minister stanu, okazał swą polityczną i dyplomatyczną działalność podczas misji w Chinach i w przedsięwziętych przez niego rozległych reformach, a dymisję jego objaśniają przez opór, jaki napotkała ze strony Soieszimy, zamierzana przez Mikadę kampanja przeciwko Korei; ale trudno powiedzieć o ile jest słusznem takie przypuszczenie. Jednocześnie wiadomo ze źródła urzędowego, że Iwakura objął tylko czasowo zarząd ministerstwem. W całym kraju daje się spostrzegać silne wzburzenie pomiędzy żywiołami politycznemi; niewiadomo jednakże czy takowe zostało spowodowane wyłącznie przez przesilenie gabinetowe. W niektórych miejscowościach głoszone są nawet idee republikańskie. Ale pomimo ukazujących się czasem oznak niezadowolnienia z nowego porządku rzeczy, popularność Mikada ciągle wzrasta. Dzień jego urodzin obchodzony był przez całą Japonję nader uroczyście i przytem zupełnie dobrowolnie.

„Japończycy z zadziwiającą zręcznością i gorliwością przyswajają sobie od narodów ucywilizowanych nowe i pożyteczne umiejętności, ale z gory powzięta myśl, że sami dobrze pojmują rzecz i nie potrzebują już pomocy nauczycieli, często ma bardzo smutne następstwa. Zaledwie japończyk obznajmi się cokolwiek z użyciem maszyn parowych na statkach i kolejach żelaznych, zaraz odmawia wszelkiej pomocy i rady od cudzoziemców, w skutku czego, często zdarzają się nieszczęścia. Tak ofiarą podobnej zarozumiałości stał się parostatek „Kolumbina," kapitan którego zastąpił cudzoziemskich inżnierów przez krajowców i samoistnie zaczął rządzić okrętem, który w skutku tego zatonął.

„W lipcu rząd wydał przyjęte bardzo przychylnie przez kupców prawo, dozwalające na wywóz ryżu, jęczmienia i pszenicy, co dotychczas było ściśle zabronione. Teraz zaś dozwolony został i wywóz mąki z pomienionych gatunków zboża.

„Oszima sprawujący w ministerstwie spraw wewnętrznych obowiązki naczelnika górnictwa, uczestniczył w komisji, wysłanej do obejrzenia państw zachodnich i specjalnie badał górnictwo w Europie i Ameryce. Obecnie przedsięwziął on wycieczkę po całym kraju dla zbadania mineralnych jego bogactw, które, według niego, nie ustępują najbogatszym miejscowościom Europy. Eksploatacja bogactw górniczych, do której kraj zamierza czynnie się wziąć pod kierunkiem Oszimy, obiecuje wielki rozwój przemysłu i handlu i tutejsi kupcy pokładali wielkie nadzieje obfitego zbioru, ukrywających się dotąd w łonie ziemi: złota, srebra, miedzi, merkurjuszu i siarki."

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Wersal, 10 lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu zgromadzenia narodowego, w dalszym ciągu obrad nad nowem prawem podatkowem, wzięto pod szczegółowe rozprawy postanowienia w przedmiocie nałożenia podatku dodatkowego na przekazy kupieckie. Kilku deputowanych przemawiało przeciwko przyjęciu tego podatku. Minister finansów, p. Magne bronił zaś pomienionej opłaty, uwydatniając szczególniej, iż przemysł i handel powiększa się wciąż we Francji od dwóch lat, pomimo ciążących na nich podatków. Następnie przyjęto opłatę dodatkową od przekazów kupieckich. W dalszym ciągu posiedzenia, książę Broglie odrzucił postawioną mu przez jednego z deputowanych środka lewego interpelację w przedmiocie prawa o merach z powodu, że ma zamiar odpowiedzenia na interpelację p. Gambetty, w przedmiocie okólnika, przesłanego prefektom co do prawa o merach.

* *Chrystjanja, 10 lutego.* Storthing otwarty został dziś przez króla. Wstęp mowy tronowej jest prawie ten sam, co mowy tronowej przy otwarciu sejmu. Zapowiedziane zostały następujące projekta do praw: prawo w przedmiocie podwyższenia pensij urzędnikom, prawo dotyczące udziału ministrów w rozprawach storthingu, projekt do prawa w przedmiocie rozszerzenia sieci dróg żelaznych, oraz kilka projektów do praw, pozostających w związku z wstępnemi pracami w przedmiocie zmiany prawa o służbie wojskowej.

* *Londyn, 11 lutego.* Disraeli miał wczoraj mowę w obec swych wyborców w Buckinghamshire. Przywódzca konserwatystów uwydatniał przytem, iż wybory służyć mogą za dowód, że ani pomiędzy kapitałem i pracą, ani też pomiędzy właścicielami i dzierżawcami nie istnieje żadna nieprzyjazna sprzeczność. Szczególniej pocieszającem jest zjawisko, iż stronnictwo konserwatywne liczy wielu przychylnych pomiędzy robotnikami. Zresztą rezultat wyborów uważanym być może za usprawiedliwienie bilu o reformie i skutki tego ostatniego każą spodziewać się, iż system, który dotychczas okazywał się zawsze przeciwnym istniejącym instytucjom i wszystkim interesom, usuniętym zostanie w końcu ostatecznie,

* *Londyn, 11 lutego.* Dotychczas wiadomym jest rezultat 551 wyborów do parlamentu, z których 292 wypadło na korzyść konserwatystów i 259 na korzyść liberalnych. Liczba uzyskanych przez konserwatystów nowych kandydatów powiększyła się o 81. Liberalni uzyskali dotychczas tylko 20 nowych kandydatów.

* *Kair, 19 lutego.* Oddział wojsk władcy Darfuru, złożony z 10,000 ludzi i trzech dział, który miał wspierać murzynów, zajmujących kraj wzdłuż rzeki Gazale, pobity został na głowę przez oddział wojsk egipskich. Naczelny dowódca wojsk darfurskich został zabity i zabrano mu trzy działa. Wojska egipskie zajęły Darfur i ścigają w dalszym ciągu plemiona murzyńskie.

---

* Z Nicei donoszą do *Journal des Débats* o odkryciu niedawno dokonanem, trzeciego **szkieletu człowieka jaskiniowego**, przez p. Rivière, który, jak to wiadomo, przesłał do muzeum paryzkiego pierwszy okaz tego rodzaju (troglodyta), odnaleziony przez niego w 1871 roku, w jednej z grot zwanych Baoussé-Roussé, w pobliżu miasta Mentony.

Nowy szkielet, pisze *Débats*, sądząc po licznych narzędziach jakie go otaczają, gdyż spoczywa jeszcze na tem samem miejscu na jakiem go odkryto, i gdzie jest przedmiotem licznych odwiedzin ze strony uczonych, pochodzi z epoki daleko odleglejszej od tej jaką naznaczono szkieletowi, będącemu w muzeum paryzkiem.

Broń bowiem i inne przedmioty, znalezione wraz z szkieletem, z kamienia i kości, nie są wcale z wieku kamienia polerowanego. Są one wyciosane, i wskazują, przez owe grube obrobienie, epokę daleko wcześniejszą, zwaną paleolityczną. Są to skrobaczki, igły, kolce, ostrza strzał i włóczni, noże i t. p. Dalej na górnej części szkieletu jest niezliczone mnóstwo małych muszli podziurawionych, które tworzyły kiedyś naszyjnik lub ozdobę jakąś, w rodzaju naramiennika.

Szkielet, złożony o ile można najzupełniej przez p. Rivière, spoczywa na gruncie szarym, który go utrzymuje od tysięcy lat, wśród ogromnych szczątków skał juraicznych, w jaskini, formy nader ciekawej, u stóp której rozbijają się fale morza Śródziemnego.

Liczni miłośnicy gór i rozpadlin wulkanicznych, podziwiają tę miejscowość szczególniejszą, gdzie przybywały obozować, żyć i umierać ludy wędrujące z północy, z południa Azji, lub Bóg wie zkąd.

Owe jaskinie Baoussé-Roussé (czerwone skały) położone są na teritorium włoskiem o 4 kilometry od Mentony, miasta francuzkiego, a o 8 kilometrów od Vintimiglia.

Po nad niemi przechodzi słynna droga Corniche, prowadząca z Nicei do Genui. U stóp ich wije się ścieżka odpowiadająca dawnej drodze Aureljańskiej, *via Aurelia*, od imienia *Lucjusza Aureljusza Cotta*, który był konsulem wraz z *Serwjuszem Sulpicjuszem Galbą* w r. 699 od założenia Rzymu.

Jest to jedna z dróg głównych, przez które rzymianie otworzyli sobie wstęp do Galij, idąc nad brzegami morza Tyrreńskiego. Niedaleko od miejsca, na którem leży szkielet człowieka jaskiniowego, ukazują się ślady bardzo dobrze przechowane drogi rzymskiej, w całej jej normalnej szerokości.

Groty te obfitują w kości zwierząt, wcześniejszych od człowieka. Są to: *ursus spelaeus*, wielki niedźwiedź, czyli jaskiniowy; *hyaena spelaea*, hjena jaskiniowa; *canis lupus*, wilk; *canis vulpes*, lis; *bos primigenus*, wół pierwotny; *capra primigenia*, koza pierwotna; wiele gatunków jeleni, a wreszcie szczątki ptaka, należącego do rodzaju *falco*, olbrzymiego orła.

Żaden szczątek garncarski, ani też żaden przedmiot z bronzu lub innego metalu nie był nigdy znaleziony w Baoussé-Roussé pod Mentoną.

---

* Czytamy w *Wieku*: Jedną z najbardziej rozwiniętych gałęzi przemysłu w Szwecji, jest wzrastająca z każdym rokiem **fabrykacja zapałek**, używających powszechnej a zasłużonej wziętości. Największa z fabryk, której wyroby przedstawione były na wystawie wiedeńskiej, znajduje się w Jönköping nad jeziorem Wettern w południowej prowincji Gottlandji. Założona w 1845 r., zatrudnia 1,350 robotników i 4 maszyny parowe o sile 76 koni. W 1872 r. wyrobiła ona 120 mil. pudełek zapałek, wartości około 2-ch mil. rs.; 4/5 całej produkcji wychodzi za granicę, a między innemi do Rosji. Zapałki tej fabryki można znaleźć we wszystkich krajach całego świata. Prócz niej, istnieje jeszcze w Szwecji 23 innych mniejszych fabryk. Wywóz szwedzkich zapałek w ostatnich latach wzrósł do tego stopnia, że kiedy w 1865 wynosił 22,000 centnarów, w 1872 stanowił 121,000 cent.

Redaktor, **Mikołaj Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa dnia 1 (13) lutego.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w piątek, opera w 4-ch aktach (akt 1-y w dwóch obrazach), **Ballo in Maschera (Bal maskowy)**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony.— Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, w sobotę, opera **Mosè (Mojżesz)**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony. — *Wczoraj*, było osób 677.

TEATR ROZMAITOŚCI.—*Dziś*, w piątek, krotochwila w 1 akcie, **Marcowy kawaler**;—komedja w 5 aktach, **Skąpiec**. — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, w sobotę, komedje: 1-szy raz, **Nadzieje; Majster i czeladnik; O chlebie i wodzie.** — *Wczoraj*, było osób 450.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Podwójny Koncert słynnych śpiewaków** z Wiednia panny Kossari i p. Lebourd, i **orkiestry węgierskiej** pod przewodnictwem Karola Baloga. — Początek o godzinie 7 i pół.—Wejście kop. 30.

* W dniu 31 (12) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 50, wyzdrowiało 37, umarło 6, pozostało 1911 (mężczyzn 919, kobiet 992), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 191, kobiet 188.

Przyjechał: — Rzeczywisty radca stanu *Dobrograjew*, z St. Petersburga.

Wyjechał: — Rzeczywisty radca stanu *Przybylski*, do St. Petersburga.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 1 (13) Lutego 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . 100 Tal. . .	2 m.	107	47½	107	17½
„ . . . „ . . .	8 d.	107	40	107	10
Gdańsk . . . „ . . .	2 m.	107	40	107	10
Hamburg . . . 300 B. Mk. . .	2 m.	—			—
Londyn . . . 1 Ft. Szter. . .	3 m.	7	24½	7	22½
„	kr. ter.	7	24½	7	22½
Paryż . . . 300 Frank . .	10 d.	86	55	—	—
„	„	86	55	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A. .	2 m.	95	40	—	—
„ à vista . . .		95	85	95	40
Petersburg . . 100 Rsr. . .	3 m.	98	25	—	—
„ . . . „ . . .	3 d.	100	—	99	75
Moskwa . . . „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	144	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		88	75	88	25
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		67	75	67	50
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	72	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		114	—	113	25
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej .		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		101	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	100	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		—	—	127	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500 . .		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę				—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę.				—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu . .				—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100 . .				—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		94	50	94	20
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		93	90	93	60
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2]) . .		92	75	92	45
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3]) . .		88	85	—	—
„ „ „ II Serja . .		87	85	87	55
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4]) . . .		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		79	25	78	95
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100 .		97	55	96	75
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	100	50
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 . .		167	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100 . . .		167	—	166	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		102	50	—	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. — k. $56\frac{2}{3}$.

[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. — k. $70\frac{15}{16}$.

[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 1 k. $83\frac{1}{2}$.

[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 1 k. $43\frac{1}{14}$.

[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. — k. 80.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 31. Kollegium Kościelne Zboru Ewangelicko-Augsburgskiego Warszawskiego.

W wykonaniu uchwały Zboru E. A. Warszawskiego przez Konsystorz E. A. Warszawski zatwierdzonej, Kolegium Kościelne ma zaszczyt niniejszem wezwać wszystkich posiadaczy placów dziedzicznych na tutejszym cmentarzu E. A. za Wolskiemi rogatkimi, aby w ciągu jednego roku licząc od d. 1 (13) Listopada 1873 r. zechcieli się zgłaszać do Kancelarji Kolegium, przy ulicy Królewskiej pod Nr. 15, z podaniami na papierze bez stempla o nowe konsensy, dołączając posiadane dowody, jako to stare konsensy lub kwity z wniesionej opłaty za nabyty plac dziedziczny, a zarazem złożyli kop. 30 za nowo wydać się mający konsens.

W końcu Kollegium Kościelne ostrzega wszystkich posiadaczy wspomnionych placów, że po upływie wyżej oznaczonego terminu t. j. po dniu 1 (13) Listopada 1874 r. place, na które wydanie nowych konsensów nie nastąpiło, uważane będą za nie mające właściciela i jako takie z mocy Ordynacji Kościelnej na własność Zboru przejdą i ponownie sprzedane będą.

Warszawa d. 13 (25) Paźdz. 1873 r.

Prezes E. Strasburger.

4—6 Notarjusz K. Heinrich.

N. D. 816. *Syndycy tymczasowi masy upadłości Aleksandra Binensztok.*

W zastosowaniu się do art. 502 K. H. wzywają wszystkich wierzycieli tejże masy, ażeby w ciągu dni 40 od daty ogłoszenia niniejszego stawili się osobiście lub przez pełnomocników, celem sprawdzenia ich wierzytelności przed podpisanymi Syndykami i oświadczyli jakiej sumy i z jakiego tytułu są wierzycielami, tytuły zaś usprawiedliwiające należności, złożyli na ręce Syndyków lub na ręce W. Andrychewicza Podpisarza Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego.

Stanisław Cohn.

Seweryn Chmielewski Patron.

OTWARCIE SPADKOWE,
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. *801. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci: Jana Bogusz, wierzyciela sum: rs. 1,682 k. 55, rs. 1,817 kop. 45 na dobrach Niwki z okręgu Orłowskiego zabezpieczonych; Szmula Mordki Lewartowskiego, wierzyciela sumy rs. 150 z procentem i kosztami pożyczką Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego na dobrach Bądków z okręgu Czerskiego udzieloną, do depozytu tegoż Towarzystwa spłaconej; Karoliny z Opalskich Słomińskiej wdowy, współwierzycielki sumy rs. 1,200 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1390*B* zabezpieczonej, oraz posiadaczki praw wieczysto czynszowych podanych do wpisu przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 32 vol. I księgi wieczystej dóbr Ekonomia Warszawa; otworzyły się spadki, do uregulowania których, naznaczam termin na dzień 19 (31) Sierpnia 1874 roku w Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Kuczyński P. K. Z.

N. D. 26. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Z powodu nastąpionej śmierci: 1° Ignacego Niewiarowskiego, wierzyciela kwoty zł. pols. 29,000 albo rs. 4,350 na dobrach Krasieninie pod Nr. 40 dz. IV lokowanej; 2° Adama Bagniewskiego, właściciela dóbr Strenczyn w powiecie Chołmskim, gubernji Lubelskiej położonych, oraz wierzyciela kwot rs. 19,433 kop. 75½ ad Nr. 4, rs. 4,500 ad Nr. 5, rs. 21,516 kop. 24½ ad Nr. 7 dz. IV wykazu hypotecznego dóbr Cycowa w powiecie Chołmskim położonych lokowanych; 3° Konstancji z Helków Tymińskiej współwłaścicielki nieruchomości w mieście Lublinie Nr. pol. 193 hyp. 130 i Nr. pol. 194 hyp. 99 oznaczonych, oraz 4° Józefa Roszkowskiego, współwłaściciela nieruchomości w mieście Lublinie Nr. pol. 256 hyp. 167 oznaczonej, otworzyły się spadki do regulacji których termin na dzień 8 (20) Maja 1874 r. wyznaczam w mojej Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.

Lublin d. 23 Paźdz. (4 Listop.) 1873 r.

1—2 Feliks Wasiutyński.

N. D. *28. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach.*

Podaję do wiadomości, że z powodu nastąpionej śmierci:

1. Waldemara Hrabi Jezierskiego współ właściciela dóbr Ryki powiatu.

2. Apolonji z Ratyńskich Łoskiej wierzycielki sum: rs. 9,991 kop. 15½ i rs. 18,000 na dobrach Kostomłoty w Okręgu Bielskim ubezpieczonych.

3. Anieli z Kuszlów Walewskiej właścicielki dóbr Wierów w okręgu Węgrowskim położonych, odkryte zostali spadki; wzywam więc wszystkim interesowanych, aby z prawami swemi dnia 1 (13) Maja 1874 roku jako terminie do regulacji spadków oznaczonym przedemną Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach pod prekluzją stawili się.

Siedlce d. 22 Październ. (3 Listop.) 1873 r.

Szpadkowski.

N. D. 27. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Kieleckiej.

Ze śmiercią Abrahama Mośka 2-ch imion Hammer d. 17 (29) Lipca r. b. w mieście gubernialnem Petrokowie nastąpioną, otworzył się spadek co do sumy rs. 4,189 kop. 75 pod Nr. 16b. i reszty sumy rs. 125 z większej rs. 6,000 pod Nr. 16a. działu IV wykazu hypotecznego wraz z procentami od nich na dobrach Domaniewice z okręgu Pilickiego ubezpieczonych, do regulacji którego termin prekluzyjny na dzień 3 (15) Maja 1874 r. jest oznaczony. Wzywa się przeto wszystkich jakowe prawa lub pretensje do tego spadku mieć mogących aby z dowodami usprawiedliwiającemi w powyżej wyrażonym terminie zgłosili się do kancelarji Ziemiańskiej gubernji Kieleckiej przed podpisanego Rejenta,

Kielce d. 23 Październ. (4 Listop.) 1873 r.

K. Holewiński.

N. D. 29. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Podaje do publicznej wiadomości że w kancelarji jego w m. guber. Kielcach do regulacji spadków poniżej wyszczególnionych, wyznaczony został termin prekluzyjny na d. 1 (13) Maja 1874 r. 1 Po Karolinie z Hr. Ankwiczow Rey co do własności dóbr Sieciechowice z okręgu Sąd Olkuskiego.

2. Po Izabeli z Wizeńskich Massalskiej co do tytułu własności dóbr Lelowicz z okręgu Sądu Miechowskiego.

3. Po Józefie Zwierzchowskim co do współwłasności gruntu w polu na Zalaśniu w terrytorjum miasta Kielc w hypotece Nr. 46 oznaczonego.

4. Po Hindli Fajgli Tandetnikowej co do sumy rs. 730 na dobr. Kostki Wielkie z Okręgu Stopnickiego w Dz. IV Wykazu hypotecznego ad Nr. 29 lit. b. zastrzeżonej.

Kielce d. 19 (31) Paźdz. 1873 r.

Grzegórz Juszyński.

N. D. 30. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.

Po nastąpionej śmierci:

1. Antoniego Gumowskiego właściciela dóbr Skudzawy B. z okręgu Lipnowskiego

2. Tytusa Wojciechowskiego wierzyciela dóbr Jelenie z Ostrołęckiego.

3. Krystjana Erbacher właściciela nieruchomości Nr. 346 w Płocku.

4. Polidora Karwosieckiego właściciela dóbr Ostrowite z przyległościami z okręgu Lipnowskiego.

5. Symeona Ostrowskiego wierzyciela sumy rs. 2000 na dobrach Brzuze i Duszoty z okręgu Lipnowskiego.

6. Józefa Chełmickiego wierzyciela dóbr Kowalki z okręgu Lipnowskiego.

7. Józefa Ostrowickiego właściciela dóbr Żółtowo Wielkie lit. B. z okręgu Mławskiego.

Otworzyły się spadki do regulacji których termin na dzień 4 (16) Maja 1874 r. co do pierwszych pięciu pozycji przed Pisarzem kancelarji Ziemiańskiej, a z pod Nr. 6 i 7 przed Antonim Wołowskim Rejentem kancelarji Ziemiańskiej w Płocku wyznaczony został.

Płock d. 29 Października (10 Listop.) 1873 r.

Gurbski.

N. D. *822. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.*

Podaje do wiadomości że po nastąpionej śmierci:

1. Teofila Kornackiego, wierzyciela na nieruchomości Nr. 395 i 404 w mieście Płocku położonych.

2. Józefa-Jana Romanów współwłaścicieli, i Kazimierza-Antoniego 2-ch imion Rostkowskiego, wierzyciela dóbr Pjanowo Bargły z Pułtuskiego.

3. Mikołaja Mieszkowskiego, właściciela dóbr Chromakowo, z Mławskiego i wierzyciela sumy na dobrach Kozłowo z o-gu Pułtuskiego.

4. Józefa Rybickiego i Józefa-Juljana 2-ch imion Rybickiego, współwłaścicieli dóbr Dramino Wielkie z Płockiego.

5. Szymona-Jana 2-ch imion Strubczewskiego, właściciela dóbr Rembielin z Lipnowskiego.

6. Marji Skoniecznej, współwierzycielce dóbr Bogurzyn z Mławskiego i Glinowieck z Przasnyskiego.

Otworzyły się spadki do regulacji których termin na dzień 5 (17) Sierpnia 1874 roku wyznaczony został, z pod Nr. 1, 2 i 3 przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej, z pod Nr. 4 i 5 przed Rejentem Lubowidzkim, oraz z pod Nr. 6 przed Rejentem Wołowskim w ich Kancelarjach.

Płock d. 28 Stycz. (9 Lutego) 1874 r.

Gurbski.

REGULACJE HYPOTECZNE.
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 815. *Trybunał Cywilny w Warszawie.*

Podaje do wiadomości, że nieruchomość w Warszawie pod Nr. 3071 lit. M położona, dawniej do Wojciecha i Pauliny małżonków Zajkowskich, a obecnie do Jana Zajkowskiego należąca, któremu Rada Miejska Warszawska Dobroczynności Publicznej udzieliła konsens na emfiteutyczne jej posiadanie, wywołaną zostaje do pierwiastkowej regulacji hypotecznej.

Termin do ukończenia tego dzieła na dzień 4 (16) Maja r. b. wyznaczonym został, w którym to terminie strony interesowane, same lub przez pełnomocników należycie upełnomocowanych z dowodami prawa ich wykazującemi zgłosić się powinny przed Pisarza Kancelarji hypotecznej Karola Hube pod prekluzją Ustawą Hypoteczną z roku 1818 zagrożoną.

Warszawa d. 19 (31) Stycz. 1874 r.

Prezes Janczewski.

Sekretarz Grabiński.

N D. 762. *Trybunał Cywilny w Kaliszu.*

Przychylnie do podania Karoliny z Zyglerów Berger wdowy i Jana Berger tejże syna pod dniem 3 (15) Grudnia 1873 r. o wywołanie pierwiastkowej regulacji hipoteki nieruchomości miejskiej w Kaliszu uczynionego i podaje do publicznej wiadomości iż w dniu 16 (28) Kwietnia 1874 r. o godzinie 10 z rana przed Teofilem Józefem Kowalskim Rejentem tutejszej kancelarji Ziemiańskiej odbędzie się w myśl przepisów prawa o hipotekach i przywilejach z roku 1818 pierwiastkowa regulacja hipoteki nieruchomości miejskiej w Kaliszu przy ulicy Szewckiej pod Nr. 577 położonej, składającej się z domu mieszkalnego z cegły niepalonej budowli, tudzież placu pod domem i ogrodu owocowego i warzywnego w posiadaniu podających Bergerów zostającej.

Wzywa zatem strony interesowane iżby w terminie powyż oznaczonym z prawami swemi jakie mieć mogą do tejże nieruchomości wraz z dowodami do tytułu własności posługiwać mającemi pod rygorem prawa przed delegowanym Rejentem stawiły się.

Kalisz d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1874 r.

Radca Stann Sulkowski.

za Sekretarza Ziółkowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. *D. 505. Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 14 (26) Lutego r. b. o godz. 12-ej w południe odbędzie się w Sali Posiedzeń Magistratu licytacja głośna in plus na trzyletnie, to jest od dnia 6 (18) Kwietnia r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1877 r., wydzierżawienie wywózki odchodów ze zwierząt bitych, oraz błota i śmieci z dziedzińca szlachtuzowego na Solcu, od sumy rubli 15 kop. 30 rocznie.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową przedsiębierstwo zgłoszą się w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, wraz z kwitem kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 50 i na koszta ogłoszenia rs. 10 które nie utrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych

Warszawa d. 16 (28) Stycznia 1874 r.

3—3

N. D. 133. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytacje publiczne które odbywać się będą w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487 w kancelarjach Rejentów poniżej wyrażonych:

1. Dobra Branków, które według wykazu hypotecznego składają: dobra ziemskie Branków lit. A, Wola Braniecka, tudzież Byków czyli Bików właściwie zwane część na Brankowie, część na Woli Branieckiej, oraz kolonja Pokrzywno na prawej stronie rzeki Pilicy, w gubernji Radomskiej położona, tudzież osada Klin. mórg 102 pręt. 165 obejmująca, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Czerskim powiecie Grójeckim gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 1,300, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 4000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 36,06 kop. 40, termin przedaży dnia 20 Sierpnia (1 Września) 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Jasińskim Janem.

3. Dobra Cybulice, które według wykazu hypotecznego składają dobra ziemskie Cybulice z wsią Boczki Zarzecze, oraz folwarkiem Wrzosy, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Łowickim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 1,302, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 3,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,339 kop. 20, termin przedaży dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Truszkowskim Hipolitem.

4. Dobra Czaplin, do których według wykazu hypotecznego należą wsie kolonjalne. Józefów vel Dębówka, Karolin, Wincentów i Ludwinów, z wszelkiemi innemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Czerskim powiecie Górno-Kalwaryskim. gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą, rs. 2,023, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 5,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 40,389 kop. 60, termin przedaży dnia 22 Sierpnia (3 Września) 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Brzozowskim Teofilem.

5 Dobra Dembe Małe, które według wykazu hypotecznego składają: dobra ziemskie Dembe Małe, Budziska i Kołaczk, grunt pusty, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Siennickim, powiecie Nowo-Mińskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 1,291, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 23,800, termin przedaży dnia 23 Sierpnia (4 Września) 1874 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Kulikowskim Franciszkiem.

6. Dobra Duczki, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w okręgu Stanisławowskim powiecie Radzymińskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 526, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 1,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,861 kop. 60, termin przedaży dnia 23 Sierpnia (4 Września) 1874 r przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Masłowskim Janem.

7. Dobra Garbów lit. A. B. z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w okręgu Orłowskim, powiecie Kutnowskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 603, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 1,600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,880, termin przedaży d. 24 Sierpnia (5 Września) 1874 r., przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Jasińskim Janem.

9. Dobra Górki i Budziska, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w okręgu Siennickim, powiecie Nowo-Mińskim gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 477, vadium do licytacji w gotowiźnie rs 1,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,700, termin przedaży dnia 28 Sierpnia (9 Września) 1874 r., przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Rapackim Franciszkiem.

10. Dobra Kamień, które według wykazu hypotecznego składają dobra ziemskie Kamień, z attynencjami Budy i Radycze, z wszelkiemi innemi przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Gostyńskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 1,674, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 4,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 33,567 kop. 20, termin przedaży dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Brzozowskim Teofilem.

11. Dobra Linin, do których według wykazu hypotecznego należą folwarki wieś Linin, oraz wsie kolonjalne Linin, i Alexandrów, z wszelkiemi innemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Czerskim, powiecie Górno-Kalwaryjskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rsr. 45, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 350 licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,368 kop. 80, termin przedaży dnia 31 Sierpnia (12 Września) 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Kulikowskim Franciszkiem.

12. Dobra Łubnica, które według wykazu hypotecznego składają: dobra ziemskie Łubnica, wieś Główna z przyległą wsią zarobną Gurki, z wszelkiemi innemi przyległościami i przynależytościami, w okręgu Zgierskim, powiecie Łęczyckim, gubernji Kaliskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 1,348, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 2,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,000, termin przddaży d. 2 (14) Września 1874 r., przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Śliwińskim Wojciechem.

13. Dobra Magierowa Wola, według wykazu hypotecznego składające się z folwarku i wsi tegoż nazwiska, oraz lasów w obrębie tych dóbr znajdujących się, z wszelkiemi innemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Czerskim powiecie Górno-Kalwaryjskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 1399, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 3,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 28,648, termin przedaży d. 10 (22) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Masłowskim Janem.

14. Dobra Orłów, które według wykazu hypotecznego składają: dobra ziemskie Orłów, Orłowska wieś, inaczej Dąbrówka zwana, i osada Gruszkowizna, z wszelkiemi innemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Orłowskim powiecie Kutnowskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 2,601, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 5,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 50,700, kop. 80, termin przedaży d. 2 (14) Wrześ. 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Dziewulskim Aleksandrem.

15. Dobra Osieczek, do których według wykazu hypotecznego należą: folwark Przekory, młyn Grabie i wieś Daszówka, z wszelkiemi innemi przyległościami i przynależytościami, w okręgu Czerskim, powiecie Grójeckim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 1,253, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,831 kop. 20, termin przedaży dnia 3 (15) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Zbikowskim Józefem.

16. Panoszew, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w okręgu Zgierskim, powiecie Łęczyckim, gubernji Kaliskiej położone, raty zaległe, w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 508, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 1,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,101 kop. 60, termin przedaży dnia 3 (15) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Rapackim Franciszkiem.

17. Dobra Sadówka lit. A. B. z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Brzezińskim gubernji Petrokowskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 721, vadium do licytacji w gotowiźnie rsr. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,838 kop. 40, termin przedaży dnia 5 (17) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Majewskim Józefem.

18. Dobra Sierakowy, do których według wykazu hypotecznego należy część na Janowicach, oraz nomenklatura Młynisko, folwark nowo erygowany stanowiąca, z wszelkiemi innemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Włocławskim, powiecie Nieszawskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 2,150, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 5,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 61,566 kop. 80, termin przedaży dnia 5 (17) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Kulikowskim Franciszkiem.

19. Dobra Skotniki, które według wykazu hypotecznego składają dobra ziemskie Skotniki z dezertami: Mrowiny, Dziękawy i Chrabków, z wszelkiemi innemi przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Łęczyckim gubernji Kaliskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 1,443, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 3,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 27,863 kop. 20, termin przedaży dnia 6 (18) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Jasińskim Janem.

20. Dobra Sleszyn Mały, do których według wykazu hypotecznego należą przyległości: Nieszawa, Białe część Grzybowa lit. A część Gajewa, folwarki: Grabie i Zgoda, kolonja Oleszcze i wieś Gaj, z wszelkiemi innemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Orłowskim powiecie Kutnowskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs 2,295. vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 5,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 45,038 kop. 40, termin przedaży dnia 6 (18) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Dziewulskim Aleksandrem.

21. Dobra Szczawin Wielki, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Szczawin Wielki, dezerty Gołaś i wsi Przychód, z wszelkiemi innemi przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Gostyńskim gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 2,100, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 3,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 40,242 kop. 40, termin przedaży dnia 9 (21) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Brzozowskim Teofilem.

22. Dobra Wężyczyn, które według wykazu hypotecznego, składają folwark i wieś Wężyczyn, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Stanisławowskim, powiecie Nowo-Mińskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 1,022, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,900, termin przedaży dnia 9 (21) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Jasińskim Stanisławem.

23. Dobra Budziszewice, według wykazu hypotecznego składające się z folwarku i wsi Budziszewice i wsi Miedzna, z wsi Zalesie, Helenów, Teodorów, Józefów nowy, Józefów stary, Antolin, Adamów, Zagórze i Młynek z wszelkiemi innemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Brzezińskim powiecie Rawskim gubernji Petrokowskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 514, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,037, termin przedaży dnia 11 (23) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Przysieckim Michałem.

24. Dobra Ciechomice, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Ciechomice i Zajezierze, w obrębie których znajdują się kolonje czynszowe: Grabina, Dolne Budy, Wincentów, Matyldów i Budki Ciechomskie lub Dolne, wszelkiemi innemi przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Gostyńskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs 624, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 1.500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,723 kop. 12½, termin przedaży dnia 11 (23) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Śliwińskim Wojciechem.

25. Dobra Dmosin, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Dmosin, wsi Gozd, oraz realności Hamernia i Olejarnia, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Brzezińskim, gubernji Petrokowskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 874, vadium do licytacji w gotowiźnie rs 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,041, termin przedaży dnia 12 (24) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Dziewulskim Aleksandrem.

26. Dobra Jaźwie część lit. B. vel Olewszczyzna z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Stanisławowskim powiecie Radzymińskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 706, vadium do licytacji w gotowiźnie rsr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,745, termin przedaży d. 13 (25) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Truszkowskim Hipolitem.

27. Dobra Mistów, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Mistów, oraz wsi Anielin, Katarzynów Poremby i Marcellin, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Siennickim powiecie Nowo-Mińskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs 1,456, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,038, termin przedaży d. 13 (25) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Rapackim Franciszkiem.

29. Dobra Rogożewo, czyli Roguszewo, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Gostyńskim. gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs 197, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,255, termin przdaży d. 14 (26) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Kretkowskim Włodzimierzem.

30. Dobra Starogród, do których według wykazu hypotecznego należą: folwark i wieś Starogród z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Siennickim, powiecie Nowo-Mińskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 2,486, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 3,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,871 kop. 25, termin przedaży dnia 16 (28) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Przysieckim Michałem.

31. Dobra Strachówka, według wykazu hypotecznego składające się z folwarku Strachówka z osadami karczemnemi we wsiach: Rozalinie, Młynisku i Osęce, do dóbr Strachówka należącemi z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Stanisławowskim powiecie Radzymińskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 1,189, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,625, termin przedaży d. 16 (28) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Śliwińskim Wojciechem.

32. Dobra Wola Sufczyńska, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Wola Sufczyńska, do których należą Pęchery i Głupianka, z wszelkiemi innemi przyległościami i przynależytościami w okręgu Siennickim, powiecie Nowo-Mińskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży oprócz kosztów wynosić będą rs. 1,666, vadium do licytacji w gotowiźnie rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,695, termin przedaży d. 16 (28) Września 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Majewskim Józefem

Uwaga I. We wszystkich wyżej wymienionych dobrach przedmiotem przedaży są grunta po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe.

Uwaga II. Nowonabywca ma prawo z postąpionego szacunku potrącić pożyczkę Towarzystwa, w takiej ilości, jaka w dacie przedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia, a mianowicie:

Z dóbr:					
„	Brożyce	„	4917	„	28.
„	Cybulice	„	12080	„	8½.
„	Czaplin	„	18872	„	8½.
„	Dębe Małe	„	11233	„	40.
„	Duczki	„	2643	„	94½.
„	Garbów A. B	„	5639	„	55.
„	Górki Budziska	„	4106	„	33.
„	Kamień	„	16157	„	42.
„	Linin	„	332	„	58.
„	Łubnica	„	12300	„	78.
„	Magierowa Wola	„	12863	„	42½.
„	Orłów	„	24675	„	—
„	Osieczek	„	8012	„	37½.
„	Panoszew	„	4781	„	60.
„	Sadówka	„	6487	„	50
„	Sierakowy	„	19779	„	31½.
„	Skotniki	„	13456	„	53½.
„	Sleszyn Mały	„	21456	„	58½.
„	Szczawin Wielki	„	11810	„	55.
„	Wężyczyn	„	8979	„	65.
„	Budziszewice	„	1344	„	2.
„	Ciechomice	„	1622	„	37.
„	Dmosin	„	2287	„	47.
„	Jaźwie	„	1042	„	89½.
„	Mistów	„	3857	„	75½.
„	Rogożewo	„	520	„	10
„	Starogród	„	2533	„	17.
„	Strachówka	„	3143	„	30.
„	Wola Sufczyńska	„	4408	„	3.

Uwaga III. Przystępujący do licytacji złoży do rąk delegowanego Dyrekcji Szczegółowej vadium w gotowiźnie. Dozwala się jednak składanie na vadium listów zastawnych lub likwidacyjnych z bieżącemi kuponami, w ilości któraby przedstawiała wartość równą sumie vadialnej w gotowiźnie obliczoną tymczasową według ceny za jaką listy przez Dyrekcję Szczegółową w mieście z wolnej ręki sprzedane zostaną.

Uwaga IV. W razie niedojścia do skutku powyższych przedaży dla braku licytantów. druga i ostateczna przedaż od zniżonego szacunku, odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy, i w pismach publicznych raz jeden ogłosi

Uprzedza się interesantów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym, przypadło uroczyste święto kościelne lub galowe dworskie pierwszego rzędu, przedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w kancelarji tegoż samego Rejenta.

Przedaże wzmiankowae odbędą się w terminach wyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana, w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent przed którym przedaż ma się odbywać był przeszkodzonym, takowa odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Warszawa d 23 Listop. (5 Grud.) 1873 r.

Prezes Ewaryst Mejer.

Pisarz Słowikowski.

N. D. 820. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

Podaje do wiadomości, iż na podstawie wyryku Trybunału Cywilnego gubernji Płockiej, pod dniem 9 (21) Września 1865 r. między Aurelją z Johnów Gniewiewską, Teofila Gniewiewskiego żoną, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża swego działającą, czyli obojgiem małżonkami Gniewiewskiemi, w Warszawie pod Nr. 1543a. zamieszkałemi a zamieszkanie prawne u Aleksandra Bogusławskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Płocku, obrane mającymi, a Marjanną-Reginą, dwóch imion. i Ignacym małżonkami Chełmickimi, współwłaścicielami dóbr Dylewa i folwarku Teklewa, w okręgu Lipnowskim, gubernji Płockiej, położonych, we wsi Balinie, okręgu Lipnowskim, mieszkającym, zapadłego, sprzedane zostały, w drodze działów, przez publiczną licytację, w Trybunale tutejszym, przed b. Sędzią Józefem Sobierańskim, w dniu 5 (17) Kwietnia 1867 roku odbytą,

DOBRA ZIEMSKIE

Dylewo, z folwarkiem Teklewo, prawem własności do małżonków Chełmickich należące, położone w okręgu Lipnowskim, gubernji Płockiej, parafji Rypin; odległe: od miasta Rypina worst 4, od miast Sierpca i Lipna po mil 4, a od miasta Płocka mil 10. Dobre te składają się z wsi Dylewo, w dzierżawie małżonków Grombczewskich i folwarku Teklewo, w zastawie Leopolda Gajewskiego będących. Ogólna rozległość powyższych dóbr wynosi sposobem przybliżonym morgów 632, prętów kwadratowych 180½, z czego potrąca się dla włościan i plebankę parafji Rypin morgów 188, prętów kwadratowych 5. Wartość ogólna dóbr Dylewa, i folwarku Teklewa, według oszacowania. przez biegłych dopełnionego, wynosi rsr. 13,606. Zresztą zbiór objaśnień i warunków sprzedaży przejrzany być może w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Płocku i u Marcelego Kramsztyka, Patrona przy tymże Trybunale.

Nabywcą pomienionych dóbr Dylewo i Teklewo, w okręgu Lipnowskim położonych, za najwyżej postąpioną sumę rsr. 13,607, we wzmiankowanym wyżej dniu 5 (17) Kwietnia 1867 r., stał się Aleksander Bogusławski, były Patron przy Trybunale tutejszym, obecnie obywatel, we wsi Dylewie, okręgu Lipnowskim, mieszkający, któremu decyzją, powyższe dobra przysądzającą, zostało wydaną. Gdy wszakże na skutek wystąpienia Leopolda Gajewskiego, wierzyciela hypotecznego, obywatela we wsi Wałdowie, pod miastem Sempelbergiem, Państwie Pruskiem zamieszkałego, Trybunał Cywilny w Płocku, wyrokiem pod dniem 4 (16) Lipca 1869 r. zapadłym, przez wyroki Sądu Apelacyjnego, Królestwa Polskiego, w dniach 6 (18) Czerwca 1870 r., zaocznie i 20 Stycznia (1 Lutego) 1871 r. z opozycji. i wyroku Rządzącego Senatu w dniu 16 (28) Lutego 1872 r. nastąpione, zatwierdzonym, wydanie decyzji adjudykacyjnej za nieważne, a Bogusławskiego, za niedopełniającego warunków licytacyjnych uznał, przeto, na żądanie Leopolda Gajewskiego, rozpoczęte zostało postępowanie relicytacyjne co do dóbr powyższych, Dylewo i Teklewo, na ryzyko Aleksandra Bogusławskiego; gdy zaś tenże Gajewski dalszych kroków zaprzestał, przeto wyrokiem Trybunału Cywilnego w Płocku, z dnia 23 Listopada (5 grudnia) 1873 r.) co dalszego popierania relicytacji podstawiony został Izydor Chmielewski, z własnych funduszów utrzymujący się, w Warszawie, przy ulicy Żurawiej pod Nr. 4, zamieszkały, zamieszkanie prawne u dodanego mu z urzędu Obrońcy, Marcelego Kramsztyka, Patrona, w mieście Płocku zamieszkałego, obrane mający, od którego tenże Patron sprzedaż w drodze relicytacji popiera. Sprzedaż rozpoczynać się będzie od ⅔ szacunku w ilości rs. 13,607 na licytacji postąpionego, czyli od sumy rs. 9,071 kop. 34, a pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku dnia 20 lutego (4 Marca) 1874 r. o godzinie 10 z rana, w wydziale I.

Płock d. 11 (23) Stycznia 1874 r.

J. Piętka.

N. D. 823. *Patron przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Anieli z Ciesielskich Maciejowskiej pozostałej wdowy po Józefie Maciejowskim współwłaścicielu placu Nr. 529 jako matki i głównej opiekunki nieletnich swoich dzieci jako to: 1) Józefy, 2) Franciszki, i 3) Heleny w małżeństwie z Józefem Maciejowskim zrodzonych w m. Kaliszu zamieszkałej, a zamieszkanie prawne u Wincentego Jaruzelskiego Patrona Trybunału w Kaliszu obrane mającej, iż na podstawie wyroku Trybunału Kaliskiego z d. 10 (22) Stycznia 1873 r. p-ko opiece nieletnich Zymerling zapadłego i prawnie doręczonego, sprzedaż przez publiczną licytacją placu Nr. 529 w Kaliszu położonego nakazującego, oraz relacji i taxę biegłych, o niepodzielności tegoż, która w dniu 3 (15) Paźdz. 1873 r. sporządzoną, a która wyrokiem Trybunału miejscowego z d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1873 r. zapadłym prawnie doręczonym potwierdzoną została. Sprzedaż placu rzeczonego odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w Wydziale II przed W. Sędzią tegoż Trybunału Jankowskim, wyrokiem Trybunału miejscowego z d. 12 (24) Lipca 1873 r. zapadłym, Delegowanym.

Plac pusty Nr. 529.

przedmiot sprzedaży stanowiący, położony jest w m. guber. Kaliszu przy ulicy Nowy świat, składający się z ogrodu pr. kw. 120 i gruntu obejmującego rozległości na szerokość pr. kw. 116 a na długość pr. kw. 170, na którym znajduje się drzew urodzajnych, owocowych przeszło sztuk 26.

Graniczy zaś na zachód z nieruchomością Ejchorna, na wschód z nieruchomością Zalewskich, na północ z posiadłością Pancerama, a na południe z ulicą Nowy Świat, granice jego jawne i niesporne w posesji placu znajdują się SS-rowie Maciejewscy.

Podatki i inne ciężary opłacają się do kasy m. Kalisza.

Bliższe szczegóły oraz zbiór objaśnień i warunki licytacyjne przejrzeć można u Pisarza Trybunału Wydziału II i u Patrona podpisanego. dyrygującago tą sprzedażą.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 676 jako szacunku taksą biegłych wznalezionego, vadium zaś do tej licytacji potrzeba złożyć gotowizną rs. 360.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacyjnych a zarazem zbioru objaśnień, odbyło się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w d. 6 (18) Grudnia 1873 r., zaś termin do 2 takiejż publikacji, a tem samem i przygotowawczego przysądzenia, wyznaczony został na d. 16 (28) Stycznia 1874 r. godz. 3 z południa.

Kalisz d. 6 (18) Grudnia 1873 r.

Wincenty Jaruzelski.

Po odbyciu w d. 16 (28) Stycznia 1874 r. drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, a zarazem przygotowawczego przysądzenia, w którym to terminie nieruchomość przedmiotem sprzedaży będąca, tymczasowo na własność Patronowi Jaruzelskiemu za rs. 676 przysądzoną została, a zarazem termin do stanowczej sprzedaży wyznaczony został na d. 27 Lutego (11 Marca) 1874 r. godz 3 z południa.

Kalisz d. 16 (28) Stycznia 1874 r.

Wincenty Jaruzelski.

N. D. 826. *Komisarz Kassy Miejskiej III Cyrkułu.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i Miejskich ruchomości, a mianowicie: meble machoniowe i jesionowe, fortepian, samowary, lustra, zegary i t. p., w dniu 7 (19) Lutego 1874 r. o godzinie 10 z rana na targu publicznym Grzybowie, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 22 Stycz. (3 Lutego) 1874 r.

Kenig.

N. D. 821. Prawnie w egzekucji sądowej zajęte: ręczniki oraz szafki do łazienek letnich należące a rozbierania kąpiących służące, sprzedane będą przez publiczną licytację, w d. 4 (16) Lutego r. b. o godzinie 10 rano na miejscu gdzie się znajdują t. j. ręczniki pod Nr. 2648 w Warszawie, zaś szafki pod Nr. 415 na Pradze, a to stosownie do decyzji Trybunału Cywilnego Warszawskiego z d. 19 (31) Stycznia r. b. Nr. 1004.

Warszawa d. 31 Stycz. (12 Lutego) 1874 r.

Ejchler Komor. p. Sąd. Apel.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

Дозволено цензурою

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 792. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie SS-ów Izaaka Simona Rosena Bankiera, a mianowicie:

1. Mathiasa Rosen Bankiera pod Numerem 497*a*.

2 Szymona Rosen Bankiera pod Nr. 470.

3. Józefy z Rosenów, Mikołaja Gutman Bankiera małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej, łącznie z tymże pod Nr. 369.

4. SS-rów Rozalji z Rozenów Bermana Rosen małżonki to jest:

a) Tegoż Bermana Rosen Bankiera pod Nr. 497*a*.

b) Szymona Rosen Prokurenta domu handlowego pod firmą J. S. Rosen pod Nr 490.

c) Henryka Rosen Komisanta handlowego pod Nr. 497*a*.

d) Reginy z Rosenów Alberta Lindau handlującego małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża działającej, łącznie z mężem pod Nr. 497*a*.

5. SS-rów Doroty z Rosenów Bernstejn niegdy Józefa Bernstejn żony to jest: Kazimierza Bernstejn ucznia Uniwersytetu w Dorpacie w imieniu własnem i jako głównego opiekuna nieletniej swej siostry, Natalii Bernstejn na rzecz tejże czyniącego pod Nr. 796.

6. SS-rów Karoliny z Rozenów Toeplitz Leopolda Toeplitz małżonki to jest:

a) Tegoż Leopolda Toeplitz byłego kupca w imieniu własnem, tudzież jako ojca i głównego opiekuna nieletnich swych córek Berty i Augustyny Toeplitz pod Nr. 737/8.

b) Szymona Toeplitz kupca pierwszej Gildy pod Nr. 737/8.

c) Henryka Toeplitz Agronoma pod Nr. 726.

d) Rozalii z Toeplitzów Arnolda Simon doktora Medycyny małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej łącznie z tymże pod Nr. 1025.

e) Matyldy z Toeplitzów Hermana Majer kupca małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej łącznie z tymże pod Nr. 482.

f) Stefanji z Toeplitzów Józefa Bergsohn handlującego małżonki w asystencji i za upoważnieniem czyniącej pod Nr. 1023.

g) Ludwika Toeplitz Agronoma pod Nr. 737/8.

h) Mieczysława Toeplitz Agronoma pod Nr. 737/8.

Wszystkich w Warszawie zamieszkałych.

i) Aleksandra Toeplitz Agronoma w dobrach Wiązowna okręgu Warszawskim zamieszkałego.

7. Mathiasa Rosen Bankiera pod Nr. 497*a*. Mikołaja Gutman Bankiera pod Nr. 369 w Warszawie zamieszkałych ad 1 et 3 powyżej wyrażonych dwoma uchwałami Rad Familijnych w opiece nieletnich Toeplitzów i Bernstejn w Sądzie Pokoju Okręgu I miasta Warszawy Wydziału II, w d. 12 (24) Lipca 1849 r. nastąpionemi, do podniesienia łącznie z innemi sukcessorami Izaaka-Simona Rosen sumy rs. 3750 na nieruchomości w Pradze pod Warsawą pod Nr. 391 położonej w Dz. IV pod Nr 4 intabulowanej upoważnionych, na rzecz tychże nieletnich t. j. Natalji Bernstejn, tudzież Berty i Augustyny Toeplitz działających, wszystkich zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Edwarda Grabowskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 495 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 3750 z procentem po 5% od 8 Lutego n. s. 1845 r. należącym i karą konwencjonalną w sumie rs. 450 za samo proste uchybienie wypłaty dobrowolnie umówioną, oraz kosztów exekucyjnych poprzednio od Berka Zelkowicza i Zosi z Szmulowiczów małż. Schildbergów a teraz od egzekwowanych 4-ch ich synów, Zelka Schildberg handlującego pod Nr. 391 w Warszawie na Przedmieściu Praga, Moszka Schildberg handlującego pod Nr. 178 w Warszawie na Przedmieściu Praga, Abrahama Schildberga handlującego w Warszawie pod Nr. 947, i Manasa Schildberg handlującego pod Nr. 391 w Warszawie na przedmieściu Praga przy ulicy Brukowej, zamieszkałych, współwłaścicieli nieruchomości w Warszawie na Przedmieściu Praga przy ulicy Brukowej pod Nr. 391 położonej, z których Abrahama Schildberg sprzedał prawa swoje bratu Zelkowi Schildberg, aktem d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1854/5 r. przed Stanisławem Jasińskim Rejentem sporządzonym, protokołem Józefa Zdanowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 18 (30) Maja 1854 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w m. Warszawie na Przedmieściu Praga przy ulicy Brukowej pod Nr. 391, w O-gu Warszawskim p-cie i gub. Warszawskiej pod Okr. Sądu Pokoju Okr. i m. Warszawy, Wydziału IV, w gminie miasta Warszawy, cyrkule 12 położona, stoi na gruncie emfiteutycznym miejskim z którego corocznie w d. Ś. Marcina na rzecz Skarbu Królestwa opłaca się czynsz wedle wykazu hypotecznego tylko rs. 1 kop. 80, a wedle świadectwa Kassy dochodów skarbowych m. Warszawy rs. 2 kop. 78½, prawem własności do exekwowanych Zelka, Moszka, Manasza, Abrahama Schildbergów należąca z których Abraham Schildberg odstąpił część swoją Zelkowi Schildberg i w tychże posiadaniu trzech braci zostająca, poszukiwaną należnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości exystują następujące zabudowania:

1. Dom o parterze i facyjacie w dachu z piwnicami będący z drzewa w słupy w kształcie prostego kąta z frontu do ulic Brukowej i Targowej postawiony, gontami kryty, z 5 kominami murowanemi.

2. Kamienica masiv murowana, o parterze i facjacie w środku oraz o mieszkaniach na poddaszu, z piwnicami w średnim stanie będąca, frontem do ulicy Szerokiej, a bokiem do ulicy Targowej postawiona, z powyższym domem stykająca się, dachówką karpiówką kryta w części od podwórza gontami, z 2 kominami murowanemi.

3. Kuczka z desek w podwórzu gontami kryta.

4. Komórka stara z desek przy boku domu Nr. 1 opisanego postawiona.

5, Buda czyli stragan z desek gontami kryty.

6. Komórki z drzewa w słupy przy parkanie od ulicy Brukowej postawione, gontami kryte.

7. Kloaki o 5 sedesach z 6 komórkami z drzewa w słupy pod jednem dachem gontami krytym.

8. Komórki z wozownią z drzewa w słupy w podwórzu postawione z dachem gontami krytym.

Pomiędzy dwoma ostatniemi zabudowaniami jest brama.

9. Komórka z drzewa przy parkanie od ulicy Szerokiej gontami kryta.

10. Komórki z drzewa w słupy przy parkanie od ulicy Szerokiej gontami kryte.

11. Komórki z wozownią stare z drzewa w słupy przy parkanie od ulicy Szerokiej.

12. Komórka z drzewa w słupy przy powyższym zabudowaniu postawiona deskami kryta.

13. Komórka stara z drzewa w słupy przy parkanie od ulicy Szerokiej postawiona deskami kryta.

14. Wozownia i stajnia z drzewa w słupy w tyle, pod jednem dachem gontami krytym.

Od frontu ulicy Szerokiej jest takiż parkan, oraz od tyłu czyli od granicy posesji Nr. 392 jest również parkan takiż sam.

Pomiędzy temi parkanami i zabudowaniami są dwa podwórza, z tych jedno większe, kamieniem polnym wybrukowane, a drugie mniejsze nie brukowane i w tym oprócz zabudowań pod Nr. 13 i 14 jeszcze jest dół na wapno drzewem cembrowany.

Grunt tej nieruchomości jest rozległy w sposobie przybliżonym na długość arsz. 107 a na szerokość arsz. 65 i ten jest klasy 2 żytniej. W pierwszym podworzu są jeszcze.

a. studnia drzewem cembrowana, b. szczalnia z desek pod gontami, c. rynna drewniana w ziemi, d. ogrodek z trzech stron sztachetami z drzewa ogrodzony w jednych drzwiach z takichże sztachet przed domem pod Nr. 1 opisanym.

W tej nieruchomości następujący lokatorzy płacą komorne rocznie to jest:

1. Herman Kusym rs. 32 k. 40, 2. Hersz Gewisgold rs. 35 k. 10, 3. Icek Gastman rs. 37 kop. 80, 4. Ferdynand Schwartz rs. 54, 5. Icek Merenholtz rs. 43 k. 20. 6. Lewek Celnkier rs. 90, 7. Lewek Złotopioro rs. 54, 8. Izrael Celnkier rs. 135, 9. Mortka Marenholtz rs. 108, 10. Srul Soletreger rs. 40 k. 50, 11. Szmul Loga rs. 60, 12. August Grosser rs. 43 k. 20, 13. Marjanna Stefańska rs 18, 14. Josek Wejmit rs. 27, 15. Moszek Marauszner rs. 21 k. 60, 16. Lewek Sakelman rs. 18, 17, Isser Beer rs. 43 k. 20, 18. Jonasz Bryła rs. 36.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Edwarda Grabowskiego, Obrońcy przy Rządzącym Senacie w Warszawie pod N-rem 495 zamieszkałego zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego Wydziału I, złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju okr. i m. Warszawy Wydziału IV w Pradze pod Nr. 379 urzędującemu na ręce własne i

2. JW. Teodorowi Andrault Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 462 urzędującemu, na ręce Bagińskiego urzędnika tegoż Magistratu, d. 3 (15) Listopada 1854 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 22 Sierpnia (3 Wrześ.) 1855 r.

A w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 dnia 9 (21) Listopada 1855 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą dyrygować będzie Edward Grabowski Obrońca przy Rządzącym Senacie którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 5 (17) Września 1855 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego gub. Warsz. w Warszawie d. 5 (17) Września 1855 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji w d. 9 (21) Listopada 1855 r., 23 Listopada (5 Grudnia) 1855 r i 7 (19) Grudnia t. r. Trybunał tutejszy wyrokiem w d. 7 (19) Grudnia 1855 r zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia na d. 19 (31) Stycznia 1856 r godz. 10 z rana w wydziale I Trybunału tutejszego wyznaczył, w którym to terminie licytacja od sumy rs. 3,000 lub od dwóch trzecich części taxą Sądową wynaleść się mianego szacunku rozpocznie się.

Warszawa d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1875/6 r.

Pisarz Trybunału, Radca Dworu,
Zgórski.

W powyższym terminie Trybunał Cywilny w Warszawie nieruchomość Nr. 391 w Warszawie na Przedmieściu Praga położoną przygotowawczo przysądził Edwardowi Grabowskiemu Obrońcy przy Senacie za sumę rs. 3,0 0.

Gdy dalsze postępowanie zaniedbanem zostało, pomieniony Trybunał wyrokiem z d. 10 (22) Paźdz. 1873 r. podstawił do dalszego popierania subhastacji Szymona Wiederschal właściciela nieruchomości Nr. 546 w Warszawie, w tejże zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kajetana Wałowskiego Patrona pod Nr. 586*a*. zamieszkałego, obrane mającego, jako wierzyciela hypotecznego sumy rs. 2,250 z procentami na kapitale w dziale IV pod Nr 4 wykazu hipotecznego subhastowanej nieruchomości ubezpieczonym subintabulowanej, a następnie wyrokiem dlacyjnym z dnia 25 Stycznia (6 Lutego) 1874 r. termin do ostatecznego przysądzenia powyższej nieruchomości oznaczył na dzień 18 (30) Marca 1874 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w wydziale I.

Licytacja zacznie się od ⅔ części szacunku wykazanego taksą biegłych.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży przejrzeć można tak w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału I, jako też i u Kajetana Wałowskiego Patrona jak wyżej wyrażono zamieszkałego jako dyrygującego dalszą subhastację.

Warszawa d. 30 Stycz. (11 Lutego) 1874 r.

Pisarz Trybunału, R. Linowski.

N. D. 819. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie; 1) Domu Handlowego pod firmą Gottschald et Noetzli w Golzern w Saksonji istniejącego, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Artura Bardzkiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod № 576 zamieszkałego, obrane mającego, oraz 2) Domu Handlowego pod firmą Gotlieb Steffens Söhne w Gdańsku państwie Pruskiem istniejącego, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Maxymiljana Poznańskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 489c zamieszkałego obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 1,500 z procentem w chwili zapłaty obliczyć się mającym na rzecz Domu Handlowego Gottschald et Noetzli i rs. 8,500 z procentem również w chwili wypłaty obliczyć się mającym na rzecz Domu Handlowego Gotlieb Steffens Söhne kosztów przynależnych od: 1, Juljana Zaszczyńskiego obywatela, w dobrach Starogród powiecie Nowo-Mińskim zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego. 2. Juljana i Anny ze Stronsbergów małżonków Rumowskich, obywateli żony w asystencji męża czynić winnej, w folwarku Międzyleś okręgu Stanisławowskim zamieszkałych i zamieszkanie prawne obrane mających. 3. Emilji z Krasuskich Tomasza Mrozowskiego obywatela małżonki, w asystencji i z upoważnienia męża czynić winnej, wraz z tymże w Warszawie pod Nr. 556 zamieszkałej i zamieszkanie prawne obrane mającej. 4. Gerszona Majera Rabe handlującego, w Warszawie pod Nr. 2176*a*. zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego. 5. Marji z Jezierskich po Antonim Zaszczyńskim pozostałej wdowy, w dobrach Starogród powiecie Nowo-Mińskim zamieszkałej, i zamieszkanie prawne obrane mającej 6. Piotra Witkowskiego we wsi Dąbrowicy powiecie Radymińskim zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego. 7. Szymona Sasin. 8. Kornelego Zgierskiego. 9: Marjanny z Turlejów I° ślubu Liżewskiej 2° Malinowskiej w asystencji męża Tomasza Malinowskiego działać winnej, czyli obojga małżonków Malinowskich. 10. Kajetana Gajcy. 11. Sebastjana Gajcy. 12. Michała Sasin. 13. Józefa Dąbrowskiego. 14. Antoniego Gawryś. 15. Andrzeja Gajcy. 16. Pawła Jankowskiego. 17. Piotra Sasin. 18. Ludwika Banaszek. 19. Jana Miątus. 20. Jana Kspka. 21. Tomasza Banaszek. 22. Piotra Białek. 23. Aleksego Jędrysiek. 24. Feliksa Gadomskiego. 25. Jana Sasin. 26. Jana Guziak. 27. Józefa Stryjek. 28. Marjanny z Sędziaków po Wincentym Ołdak pozostałej wdowy. 29. Marcina Gajcy. 30. Błażeja Komorowskiego. 31. Joachima Beredy. 32. Józefy z Wojcików po Grzegorzu Banaszek pozostałej wdowy. 33. Tomasza Wieczorek. 34. Antoniego Leśniewskiego. 35. Józefa Stolarczyka. 36. Mikołaja Giela. 37. Wincentego Leśniewskiego. 38. Piotra Gajcy. 39. Piotra Banaszek. 40. Jana Ołdak. 41. Adama Gajcy. 42. Kazimierza Piwek. 43. Florjana Więck. 44. Grzegorza Więck. 45. Józefa Flis, wszystkich od № 7 do 45 włącznie we wsi Międzyleś powiecie Nowo-Mińskim zamieszkałych i zamieszkanie prawne obrane mających. 46. Macieja Ołdak we wsi Ołdaki. 47. Ignacego Więck we wsi Jaźwie, 48. Józefa Andrzejewskiego tamże. 49. Antoniego Pszczółkowskiego tamże. 50. Jana Sasin we wsi Ołówki. 51. Rocha Sasin tamże. 52. Józefa Wielgo we wsi Borucza. od Nr. 46 do 52 włącznie w powiecie Radymińskim zamieszkałych i zamieszkanie prawne obrane mających. 53. Marjanny z Lutoborskich po Piotrze Pawle Szretter pozostałej wdowy, w mieście gubernialnem Łomży zamieszkałej i zamieszkanie prawne we wsi Borucza powiecie Radymińskim obrane mającej. 54. Jana Skwarskiego. 55. Jakóba Paczkowskiego. od Nr. 54 i 55 we wsi Borucza powiecie Radymińskim zamieszkałych i zamieszkanie prawne obrane mających. 56. Jana Nepomucena Olszewskiego dzierżawcy folwarku Mostkówka, tamże zamieszkałego, zamieszkanie prawne we wsi Jaźwie O-gu Stanisławowskim obrane mającego, wszystkich właścicieli dóbr ziemskich Międzyleś z przyległościami i dóbr ziemskich część na Jaźwie w okręgu Stanisławowskim położonych protokułem Kazimierza Brochockiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniach: 17 (29), 18 (30), 19 (31) Stycznia oraz 20 Stycznia (1 Lutego) 1873 r. sporządzonym, w drodze przymusowego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały.

DOBRA ZIEMSKIE

Międzyleś, i część na Jaźwie w jurysdykcji Sądu Pokoju w Radyminie w gminie Międzyleś gubernji Warszawskiej położone, z jednego kawała gruntu żadną obcą własnością nieprzedzielonego składające się, i w dwóch oddzielnych księgach hypotecznie uregulowane, ogólnej rozległości morgów około 8,100 miary nowopolskiej mające, a mianowicie: dobra Międzyleś z przyległościami około morgów 6939 a w tej przestrzeni gruntów włościańskich 1411 morgów i 38 prętów zaś dobra część na Jaźwie z przyległościami morgów około 6161 a w tej przestrzeni gruntów włościańskich około morgów 125 i prętów 276.

Dobra rzeczone Międzyleś i część na Jaźwie wedle wykazu hypotecznego własność Juljana Zaszczyńskiego i dalszych SS-rów wyż wymienionych współwłaścicieli stanowiące i w tychże posiadaniu zostające, poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążone składają się z następujących folwarków i wsi:

I Dobra Międzyleś.

A. Folwark Międzyleś.

Ma w przybliżeniu ogólnej rozległości mórg 1141 i 43 prętów, a mianowicie w gruntach ornych 441 mórg 149 prętów, w łąkach 233 morgów 146 prętów, w pastwiskach 144 morgów 299 prętów w lasach 281 morgów i 209 prętów resztę zajmują ogrody zabudowania, drogi, wody, bagna i nieużytki. Folwark ten znajduje się obecnie w posiadaniu Juljana i Anny małżonków Rumowskich. Wysiew roczny wynosi żyta około korcy 120, owsa kor. 60, tatarki 10, grochu 8, kartofli 70. Inwentarz: koni fornalskich 16, wozów 4, sani 3, soch 6, młynek do wiania zboża, i arfa. Zabudowania są następujące:

1. Dom (dwór) z drzewa, parterowy, gontami kryty, o 2-ch kominach.

2. Piwnica murowana kamienna a na niej drewniane kurniki.

3. Dom (dwór drugi) nowo wystawiony murowany o jednym kominie.

4. Dom (kuchnia) parterowy z drzewa o jednym kominie.

5. Ogród owocowy płotem z żerdzi otoczony, w którym drzew owocowych około 70, krzaki porzeczek i agrestu.

6. Domek w ogrodzie drewniany.

7. Ogród owocowo-warzywny około 10 sztuk drzew owocowych i sto płonek do szczepienia i 9 pni czyli ulów pszczół obejmujący.

8. Gołębnik drewniany w ogrodzie.

9. Kloaka drewniana.

10. Spichrz drewniany piętrowy, słomą kryty.

11. Stajnia i wozownia drewniane.

12. Stodoła drewniana słomą pokryta, a w niej młocarnia parokonna z maneżem.

13. Stodoła drewniana słomą pokryta.

14. Szopa drewniana słomą pokryta.

15. Dom drewniany koszarami zwany, parterowy o dwóch kominach.

16. Sernik drewniany.

17. Studnia.

18. Ogród owocowy i warzywny płotem z żerdzi ogrodzony około 30 drzew owocowych obejmujący.

19. Podwórze płotem z żerdzi okolone a w niem dwie małe sadzawki.

20. Sadzawka mała.

21. Kuźnia drewniana.

22. Studnia.

23. Dom czworak drewniany.

24. Trzy sadzawki zarybione.

25. Stajnia drewniana pod gontem.

26. Karczma drewniana gontem kryta ogrodzona płotem z żerdzi.

27. Ogrodzenie z żerdzi na placu.

B. wieś Międzyleś.

na której znajdują się:

28. Dom z drzewa.

29. Stodoła z drzewa a przy niej studnia.

D. Cegielnia osada.

w której znajdują się:

30. Dom drewniany a do niego przybudowane:

31. Chlewek z bali i dwa małe chlewki z desek.

32. Studnia.

D. Folwark Kobiel.

Obejmuje ogólnej rozległości morgów około 481 prętów 260, a w tej przestrzeni gruntów ornych morgów około 176, łąk morgów około 90, pastwisk morgów około 41 prętów 151, lasu morgów około 143, resztę zajmują ogrody zabudowania, drogi, wody i nieużytki. Folwark ten znajduje się w posiadaniu Jakóba Wathson jako zastawnego podług wykazu hypotecznego posiadacza, a na gruncie jego znajdują się następujące budowle:

33. Dom (dwór) drewniany, gontem kryty.

34. Stodoła murowana gontem kryta, a w niej młocarnia i sieczkarnia.

35. Kloaka drewniana.

36. Przystawka drewniana.

37. Zabudowanie murowane mieszczące chlewy, spichrz, stajnię i t. d.

38. Przystawka drewniana.

39. Studnia drzewem cembrowana.

40. Piecyk murowany z kotłem.

41. Dom (dwojak) z drzewa.

42. Chlew drewniany.

43. Dom (czworak) z drzewa pod gontem.

44. Chlew z bali

45. Piwnica oddzielna drzewem cembrowana.

46. Ogród warzywny i owocowy a w nim drzew owocowych przeszło 50.

47. Pni pszczół (ulów) 20 w ogrodzeniu.

48. Podwórze płotem z żerdzi ogrodzone.

49. Ogrodzenie z drążków.

50. Sadzawka zarybiona

51 Druga sadzawka zarybiona.

52. Karczma drewniana.

53. Piwnica z drzewa.

54. Obórka.

55. Sernik z desek.

Inwentarz: koni forna'skich 5, wołów 10, krów 30, jałowizny sztuk 4, wozów 2, soch 5, bron 2 sani, 5 i t. p.

E. Wieś Kobiel.

Włościanie tej wsi na zasadzie postanawienia właściwej władzy przeniesieni zostali do wsi Jaźwie a grunta wsi Kobiel przyłączone do folwarku Kobiel.

F. Folwark Borucza.

Ogólna przestrzeń morgów około 308, a w tej przestrzeni gruntów ornych morgów 69, łąk morgów około 50, pastwisk morgów 20, lasów morgów 106, resztę zajmują zarośle, drogi i nieużytki Folwark ten znajduje się w posiadaniu Marjanny Szretter wdowy i obejmuje:

56. Dom (dwór) z drzewa.

57. Dom drewniany słomą kryty.

58. Piwnica.

59. Ogród owocowo-warzywny a w nim drzew owocowych około 80.

60. Stodoła drewniana.

61. Stajnia i wołownia z drzewa.

62 Spichrz z drzewa.

63. Chlewki w słupy.

64. Podwórze a na nim drzew gruszek dzikich około 10,

65. W środku podwórza zrąb po spichlerzu

66. Studnia przed dworem.

67. Zrąb budynku w którym mieściła się kuźnia.

G. Wieś Borucza.

Na gruncie której znajdują się:

68. Karczma drewniana.

69. Dom (dwojak) z drzewa po bokach dwie przystawki czyli obórki.

70. Chałupa (dwojak) z drzewa, której połowa należy do uwłaszczonego Jana Skwarskiego.

71. Sernik z drzewa.

Inwentarz: wołów par 2, krów 10, koni 3, owiec 4, wozów 2, sani 3, soch 2 i bron 2.

H. Osada Ołówki.

Położona w obrębie wsi i folwarku Borucza, w osadzie tej jest uwłaszczonych 2-ch włościan posiadających razem 17 morgów i 55 prętów, które z pod zajęcia są wyłączone.

J. Osada Paluchów v. Paluchowizna.

W osadzie tej mieszkają uwłaszczeni włościanie posiadający morgów 28 prętów 74 które z pod zajęcia są wyłączone.

K. Folwark Rudniki.

Ogólna rozległość mórg około 270, a w tej przestrzeni gruntów ornych mórg około 62, łąk mórg 94, pastwisk mórg 50, lasu mórg około 55, resztę zajmują drogi, wody, nieużytki, stanowi własność Majera Gerszona Rabe.

Na gruncie znajdują się:

72. Dom (dwór) z drzewa.

73. Piwnica.

74. Budynek z drzewa mieszczący spichlerz stajnię i oborę.

75. Studnia z drzewa.

76. Stodoła z bali.

77. Szopa.

78. Ogródek a w nim drzewek śliwek lubaszek 120.

79. Chałupa (dwojak) z drzewa

80. Chlewki z drzewa.

Inwentarz: koni 2, krów 11, wozów 3, sieczkarnia 1, i pług 1.

81. Piwnica przy domu dwojak.

L. Wieś Rudniki.

Mieszkają tu włościanie uwłaszczeni, których grunta obejmujące mórg około 15, prętów 154, z pod zajęcia są wyłączone.

Ł. Kolonja Pawłowo.

W kolonji tej mieszkają uwłaszczeni włościanie, których grunta obejmujące mórg około 360 z pod zajęcia są wyłączone.

M. Kolonja Grabowo v. Wojdyny.

W której również mieszkają włoscianie uwłaszczeni, posiadający około 235 mórg gruntu z pod zajęcia wyłączone

N Kolonja Franciszkowo.

W której również mieszkają włościanie posiadający około 433 mórg gruntu z pod zajęcia wyłączonego.

II. Dobra część na Jaźwie,

O. Folwark Jaźwie.

Ogólna rozległość mórgów przeszło 345, a w tej przestrzeni gruntów ornych około morgow 144, łąk około mórg 63, pastwisk około mórg 34, lasu około mórg 78.

Na gruncie tego folwarku będącego w posiadaniu Jana Nepomucena Olszewskiego znajdują się:

82. Dom (dwór) z drzewa.

83. Ogród owocowo-warzywny mieszczący drzew owocowych około 14.

84. Sadzawka w tym ogrodzie.

85. Studnia w podwórzu.

86. Obora drewniana.

87, Stodoła z drzewa.

88. Stodoła drewniana a w niej młocarnia i sieczkarnia.

89 Szopa z bali słomą kryta,

90. Sadzawka niezarybiona.

91. Studnia stara.

92. Zabudowanie drewniane gontem kryte, mieszczące spichrz, wozownię, stajnie i wołownię

93. Piwnica na mleko.

94, Chlewy drewniane.

95. Kloaka z desek

96. Podwórze a z boku jego

97. Słup z dzwonkiem.

98. Chałupa (dwojak) drewniana.

99. Chałupa (czworak) drewniana.

100. Chlewy drewniane.

101. Kuźnia drewniana.

102. Obórka drewniana.

103. Studzienka drzewem ocembrowana.

104. Karczma drewniana a przy niej:

105. Obora w słupy słomą pokryta.

Inwentarz: koni 3, krów 4, jałowizny sztuk 3, wozów 2, soch 2, sanie 1.

P. Wieś Jaźwie.

Osiedli na gruncie tej wsi włościanie uwłaszczeni posiadają gruntu w ogóle morgów około 126, które z pod zajęcia i sprzedaży wyłączono, oddzielnie zaś 4 włościanie przeniesieni jak wyżej nadmieniono z folwarku Kobiel posiadający również uwłaszczonego gruntu morgów 41. Na gruncie znajdują się:

106. Chałupa z drzewa.

Q. Osada Szlemdak.

Utworzona przez sprzedaż około 140 morgów w blizkości folwarku Jaźwie, na gruncie której znajdują się:

107. Chałupa z drzewa

108. Chałupa z drzewa.

109. Bróg na 4-ch słupkach.

110. Chałupa z drzewa.

111. Chlewek z drzewa.

112. Chałupa z drzewa.

113. Stodoła z drzewa.

R. Las.

Do dóbr Międzyleś i dóbr części na Jaźwie należący, wynoszący mórg miary nowopolskiej około 3,000 która to przestrzeń mieści się w ogólnej rozległości dóbr opisywanych, las jest przeważnie sosnowy po większej części młodociany, dotąd nieurządzony, zniszczony.

Obszerniejszy opis dóbr tak zajętych obejmuje protokół zajęcia który, jak również warunki sprzedaży przejrzeć można u popierającego sprzedaż Maksymiljana Poznańskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 489c zamieszkałego jako też w Kancelarji Pisarza tegoż Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 mieszczącej się.

Akt zajęcia tego doręczonym został w dniu 20 Stycznia (1 Lutego) 1873 r. Ludwikowi Przeździeckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Radyminie w temże mieście urzędującemu na ręce Aleksandra Kowalewskiego Podsędka tegoż Sądu, tudzież Piotrowi Witkowskiemu Wójtowi gminy Międzyleś we wsi Międzyleś okręgu Radymińskim kancelarję utrzymującemu na ręce Pawła Fatalewicza Pisarza tejże gminy w tymże samym dniu 20 Stycznia (1 Lutego) 1873 roku, po czem w d. 29 Stycznia (10 Lutego) 1873 r. do właściwej księgi wieczystej wniesiony a pod dniem dzisiejszym w biórze Pisarza Trybunalu zaregestrowany został.

Dalsze formalności przymuszonego wywłaszczenia popieranemi będą przeciwko Juljanowi Zaszczyńskiemu i wyż wymienionym 55-ciu współwłaścicielom; sprzedaż zaś dóbr takowych odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I i tamże pierwsze ogłoszenie warunków tej sprzedaży nastąpi w dniu 11 (23) jedynastym dwudziestym trzecim Kwietnia 1873 roku o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą kierować będą Maksymiljan Poznański Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie i Artur Bardzki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym których zamieszkanie jest wyżej wskazae.

Warszawa d. 12 (24) Lutego 1873 r.

R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego.

Warszawa d. 12 (24) Lutego 1873 r.

R. Linowski.

Po odbyciu w dniach 11 (23) Kwietnia, 23 Kwietnia (7 Maja) i 9 (21) Maja 1873 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Międzyleś i część na Jaźwie z przyległościami i przynależytościami w w okręgu Stanisławowskim gubernji Warszawskiej położonych, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 9 (21) Maja 1873 r. wydanym termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 22 Czerwca (4 Lipca) 1873 r. godzinę 10 z rana oznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Nadmienia się że Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 8 (20) Czerwca 1873 r. wydanym częściową sprzedaż dóbr subhastowanych rozporządził i taksę za zbyteczną uznał i postanowił odbyć licytację w terminie ostatecznego przysądzenia od $^2/_3$ części szacunków hypotecznych Skutkiem tego sprzedaż dóbr Międzyleś i część na Jaźwie, odbędzie się w siedmiu oddzielnych częściach mających już swe oddzielne księgi hypoteczne i rozsegregowaną pożyczką Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego a mianowicie:

1. Dobra nazwane dziś Międzyleś lit. A. część na Jaźwie lit. A i część na Jaźwie lit. B licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia, rozpocznie się od postąpionej przez popierających sumy rs. 1,600, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od sumy rs. 6,733 kop. 33 $^1/_3$; vadium rs. 1,500.

2. Dobra Międzyleś lit, B. licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia od sumy rs 3,200, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od sumy rs. 13,300, vadium rs. 3,000.

3. Dobra Międzyleś lit. C. licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia od sumy rs. 400, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od sumy rs. 1263 kop. 11; vadium rs. 500.

4. Międzyleś lit. D. licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia od sumy rs. 600, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od sumy rs 3639 kop. 12, vadium rs. 900.

5. Folwark Kobiel licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia od sumy rs. 1,600, zaś w termininie ostatecznego przysądzenia od sumy rs 5,333 kop. 33 $^1/_3$ vadium rs. 1,200.

6. Folwark Rudniki licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia od sumy rs. 1,600, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od sumy rs. 6,016 ko. 66 $^2/_3$, vadium rs. 1,500.

7. Folwark Borucza licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia od sumy rs. 1,000 zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od sumy rs. 3,333 kop. 33 $^1/_3$; vadium rs. 900.

Warszawa d. 8 (20) Czerwca 1873 r.

Pisarz Trybunału, R. Linowski.

W terminie powyższym dnia 22 Czerwca (4 Lipca) 1873 r. Trybunał niektóre zmiany w warunkach postanowił, a w szczególności vadium do licytacji dóbr Międzyleś lit. B. złożyć się mające do rs. 1,500 obniżył, poczem odbyło się przygotowawcze przysądzenie dóbr ziemskich Międzyleś i część na Jaźwie z przyległościami i przynależytościami, i takowe w siedmiu oddzielnych wyż wymienionych częściach za sumy respective przez popierających sprzedaż postąpione wyżej wymienione, Maksymiljanowi Poznańskiemu Patronowi przysądzone zostały, wyrokiem jednocześnie wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 8 (20), 9 (21) i 10 (22) Sierpnia 1873 r. wyznaczony został. Termin ten nie odbył się dla zaszłych sporów po rozsądzeniu więc takowych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 22 Stycznia (3 Lutego) 1874 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 5 (17) Kwietnia 1874 r. godzinę 10 z rana oznaczył. Termin ten odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549, licytacja zaś w terminie tym rozpocznie się jak następuje:

1. Dobra nazwane dziś Międzyleś lit. A część na Jaźwie lit. A. i część na Jaźwie lit. B. od sumy rs. 6,733 kop. 33 $^1/_3$, vadium rs. 1,500.

2. Dobra Międzyleś lit. B. od sumy rs 13,300, vadium rs. 1,500.

3. Międyyleś lit. C. od sumy rs. 1,263 kop. 11, vadium rs. 500.

4. Międzyleś lit. D. od sumy rs. 3,639 kop. 12, vadium rs. 900.

5. Folwark Kobiel od sumy rs. 5,333 kop. 33 $^1/_3$, vadium rs. 1,200.

6. Folwark Rudniki od sumy rs. 6,016 kop. 66 $^2/_3$, vadium rs. 1,500.

7. Folwark Borucza od sumy rs. 3,333 kop. 33 $^1/_3$, vadium rs. 900.

Warszawa d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1874 r

Pisarz Trybunału, R. Linowski.

N. D. 817. W dniu 4 (16) Lutego 1874 r. o godz. 11 rano, na targu w Rynku Starego miasta, prawnie zajęte ruchomości jako to: meble jesionowe, machoniowe, i t. p., w dniu 5 (17) Lutego t. r. o godzinie 11 rano na targu Sewerynów, ruchomości jako to: meble jesionowe machoniowe i t. p., przez publiczną licytację sprzedane będą.

Pawłowski, Komornik.

N. D. 388. Podaję do powszechnej wiadomości, że w zastaw oddane przedmioty a mianowicie: zegarek złoty z łańcuszkiem, zegarek złoty emaljowany, zegarek srebrny, kolczyki z brylantami, kolczyki złote z perełkami, kolczyki koralowe, pierścionki i medaljonik złoty, w d. 13 (25) Lutego r. b. o godz. 10 rano, na targu Sewerynów zwanym w Warszawie przez publiczną licytacją sprzedana zostaną, koszto wności rzeczone zostaną wystawione na widok publiczny w d: 4 (16), 5 (17) i 6 (18) Lutego r. b. codziennie od godz. 9 rano do 4 po południu, w Kancelarji podpisanego Komornika przy ulicy Długiej pod Nr. 26 w Warszawie utrzymywanej. 1—3

Walenty Listopad, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ

N. D. 475. Sąd Policji Poprawczej w Lublinie. Wzywa Bogumiła Rajcha 52 letniego szynkarza z wsi Siedliszcza obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 do Sądu tutejszego się stawił, lub o teraźniejszem miejscu zamieszkania swego Sąd tutejszy powiadomił, w przeciwnym bowiem razie Sąd postąpi z nim według prawa.

Lublin d. 5 (17) Stycznia 1874 r.

N. D. 431. Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji. Wzywa Basię Amsterdamskę, dawniej w mieście Suwałkach zamieszkałą, a obecnie z pobytu niewiadomą, aby w przeciągu trzech miesięcy, od daty ogłoszenia niniejszego zapozwu stawiła się w Sądzie do tłomaczenia, ostrzegając ją przytem, że jeżeli w pomienionym terminie stawiennictwa nie dopełni, tak śledztwo przeciwko niej, jak i zebranie dowodów odbędzie się zaocznie, a przeto nie będzie mogła czynić zarzutów przeciwko świadkom i dokumentom, ani podawać jej tylko wiadomych, zasad obrony.

Jeżeli wzywana Basia Amsterdamska, uznaną zostanie wyrokiem za winną, kara pieniężna na jej majątku natychmiast, a kara osobista po ujęciu, będzie wykonaną.

Kalwarja d. 8 (20) Stycznia 1874 r.

N. D. 430. Sąd Policji Poprawczej w Piotrkowie. Ogłasza niniejszym że Jan Glądała lat 52 mający wyrobnik ze wsi i gminy Naramnice powiatu Wieluńskiego wyrokiem prawomocnym Sądu Kryminalnego w Warszawie z 14 (26) Września 1873 r. za niedozwolone i błędne leczenie z art. 576, 138, 139, K. K. na zamknięcie w areszcie przez miesięcy trzy (3) skazany został z oddaniem go pod dwuletni dozór policyjny.

Petroków d. 5 (17) Stycznia 1874 r.